31997R2320

L 322/1 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1997.11.25.

A TANÁCS 2320/97/EK RENDELETE
(1997. november 17.)
a Magyarországról, Lengyelországból, Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről, az 1189/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről, valamint a Horvát Köztársaságból származó hasonló behozatalok tekintetében az eljárás megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1], és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a Bizottságnak a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. **ELJÁRÁS**

(1) Az 1189/93/EGK rendelettel [2] a Tanács végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Magyarországról, Lengyelországból és a Horvát Köztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalára. A vámtétel Magyarország tekintetében 21,7 %, Lengyelország tekintetében 10,8 %, a Horvát Köztársaság tekintetében pedig 17,4 % volt. A Bizottság ezenkívül elfogadta a magyar, lengyel és horvát exportőrök által felajánlott kötelezettségvállalásokat [3].

(2) 1996. augusztus 31-én a Bizottság az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában közzétett közleményben [4] bejelentette, hogy a Magyarországról, Lengyelországból és a Horvát Köztársaságból származó egyes varrat nélküli vas- és ötvözetlen acél csövek behozatalával kapcsolatban kezdeményezi az 1189/93/EGK rendelet időközi felülvizsgálatát, és a 384/96/EK rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) 11. cikkének (3) bekezdése alapján vizsgálatot kezdett.

(3) Az időközi felülvizsgálatot azzal az ugyanebben az időpontban kezdődő vizsgálattal [5] egyidejűleg kezdeményezték, amelyet a Defence Committee of the Seamless Steel Tube Industry of the European Union (Az Európai Unió varrat nélküli acélcső gyártásának védelmi bizottsága) által benyújtott kérelmet követően az Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó hasonló behozatalokkal kapcsolatban indítottak.

(4) A 981/97/EK rendelettel [6] (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) a Bizottság ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a szóban forgó termék Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó, a Közösségbe irányuló behozatalára.

(5) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetését követően néhány érdekelt fél írásban tett észrevételt.

Azok a felek, akik azt kérelmezték, lehetőséget kaptak a Bizottság előtti meghallgatásra.

A Bizottság folytatta a végleges megállapításaihoz szükségesnek tartott információk gyűjtését és ellenőrzését.

(6) 1997. május 22-én a Bizottság levélben tájékoztatta az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Cseh Köztársaság, Románia, illetve a Szlovák Köztársaság közötti megállapodások alapján létrehozott Társulási Tanácsokat arról, hogy ideiglenes intézkedéseket kíván bevezetni.

---

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2331/96/EK rendelettel (HL L 317., 1996.12.6., 1. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 120., 1993.5.15., 34. o.
[3] HL L 120., 1993.5.15., 42. o.
[4] HL C 253., 1996.8.31., 25. o.
[5] HL C 253., 1996.8.31., 26. o.
[6] HL L 141., 1997.5.31., 36. o.

A cseh, román és szlovák hatóságok azt állították, hogy a Bizottság megsértette az Európa-megállapodást (különösen annak 34. cikke (2) bekezdését) azzal, hogy sem az eljárás kezdeményezése előtt, sem közvetlenül a vizsgálat kezdeményezése után, sem pedig az ideiglenes vámok kivetése előtt nem folytatott konzultációt.

Emlékeztetni kell arra, hogy egy kérelem kézhezvételét követően a Bizottságnak meg kell vizsgálnia az abban szereplő állításokat. Amennyiben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a kérelmező elegendő bizonyítékot szolgáltatott a vizsgálat kezdeményezésének alátámasztására, akkor a saját dömpingellenes jogszabályai szerint köteles vizsgálatot indítani. Úgy ítélték meg, hogy a Közösség minden tekintetben eleget tett az Európa-megállapodások szerinti jogi kötelezettségeinek. E megállapodások szerint a Társulási Tanácsokat tájékoztatni kell a dömpinggel kapcsolatos esetekről, amint az importáló ország illetékes hatóságai vizsgálatot kezdeményeznek. Ennek a követelménynek a Bizottság eleget tett.

Az Európa-megállapodások azt is előírják, hogy az importáló szerződő fél elfogadhatja a szükséges intézkedéseket, amennyiben a Társulási Tanács elé terjesztett üggyel kapcsolatban 30 napon belül nem találnak elfogadható megoldást. Mivel az előírt határidőn belül nem született megoldás, a Bizottság jogosult volt a megfelelő intézkedések meghozatalára, amire 1997. május 31-én került sor. Az ideiglenes vámok kivetéséről szóló tényleges határozatot csak május 21-én, azaz röviddel a kötelező határidő lejárta előtt hozták meg. Mindazonáltal a Bizottság haladéktalanul tájékoztatta a Társulási Tanácsokat, és rendelkezésükre bocsátotta azokat az adatokat, amelyek alapján meghozta a határozatot. Néhány napon belül megkezdődtek a konzultációk, először az országos hatóságokkal, majd magukkal az exportőrökkel/termelőkkel, és ezeket a vizsgálat során mindvégig folytatták azzal a céllal, hogy egy kölcsönösen elfogadható megoldást találjanak. Így a Közösség minden tekintetben eleget tett az Európa-megállapodásban, és különösen annak 34. cikke (2) bekezdésében és 34. cikke (3) bekezdésének b) pontjában előírt követelményeknek.

(7) Az időközi felülvizsgálat keretében a Bizottság hivatalosan értesítette a magyar, lengyel és horvát exportőröket/termelőket, az ismerten érintett importőröket, valamint az exportáló országok és a kérelmező képviselőit, és a közvetlenül érintett feleknek lehetőséget biztosított arra, hogy írásban ismertessék álláspontjukat és meghallgatást kérjenek. Azok az érdekelt felek, akik azt kérelmezték, lehetőséget kaptak a Bizottság előtti meghallgatásra. Ők írásos beadványban is állást foglaltak a megállapításokkal kapcsolatban.

(8) A Bizottság az összes ismerten érintett félnek kérdőívet küldött, és a kérelmező közösségi termelőktől, öt cseh köztársaságbeli, hét romániai, egy szlovák köztársaságbeli, hat oroszországi, egy magyarországi, hat lengyelországi és egy horvát köztársaságbeli vállalattól kapott választ. Ezenkívül a Bizottság négy közösségi független importőrtől, az egyik cseh vállalattal kapcsolatban álló közösségi importőrtől és két, a szlovák vállalattal kapcsolatban álló importőrtől kapott választ, amelyek közül az egyik székhelye a Közösségben, a másiké pedig Svájcban volt.

A következő vállalatoknál ellenőrző látogatást tettek mindkét vizsgálat céljából:

Közösségi termelők:

– Voest Alpine, Kindberg, Ausztria,

– Vallourec Industries, Boulogne-Billancourt, Franciaország,

– Benteler AG, Paderborn, Németország,

– Mannesmannröhren-Werke AG, Mülheim an der Ruhr, Németország,

– Dalmine S.p.A, Dalmine, Olaszország,

– Productos Tubulares S.A., Valle de Trapaga, Spanyolország,

– Tubos Reunidos S.A., Amurrio, Spanyolország,

– Ovako Steel AB Tube Division, Hofors, Svédország,

– ESW Röhrenwerke GmbH, Eschweiler, Németország,

– Rohrwerk Neue Maxhütte GmbH, Sulzbach-Rosenberg, Németország.

Exportőröktől független importőrök:

– Jannone ARM S.p.A, Nápoly, Olaszország,

– Geminvest S.R.L., Limbiate, Olaszország,

– Starval, Marly La Ville, Franciaország,

– Voest Alpine Stahlhandel AG, Linz, Ausztria.

Az új vizsgálatban érintett exportőrök és importőrök/kereskedelmi társaságok:

A két cseh termelővel kapcsolatban álló importőr:

– Topham Eisen- und Stahlhandelges.m.b.H., Bécs, Ausztria.

A szlovák termelővel kapcsolatban álló importőrök:

– Pipex International AG, Nidau, Svájc,

– Pipex Italia S.p.A., Milánó, Olaszország (a fenti vállalat leányvállalata).

Cseh köztársaságbeli exportőrök:

– Vítkovice a.s. és Vítkovice Export a.s., Ostrava,

– Nová Hut a.s., Ostrava,

– Válcovny trub Dioss és Dioss Trading, Chomutov a.s.,

– Ferromet Long Products Ltd, Prága (a Nová Hut vállalattal kapcsolatban álló kereskedelmi társaság),

– Incos s.r.o., Prága (független kereskedelmi társaság).

Romániai exportőrök:

– Artrom SA,

– Silcotub SA,

– Petrotub SA,

– Republica SA,

– Intertube Ltd., Bukarest (az SC Republica SA-val kapcsolatban álló kereskedő),

– SC Metalexportimport SA, Bukarest (független exportőr/kereskedő),

– Sota Company, Bukarest (független exportőr/kereskedő).

Szlovák köztársaságbeli exportőrök:

– Železiarne Podbrezová a.s., Podbrezová.

A felülvizsgálat alá vont vállalatok:

Magyarországi exportőr:

– Csepel Tubes Co. Ltd, Budapest.

Lengyelországi exportőrök:

– Huta Andrzej SA, Zawadzkie,

– Huta Batory SA, Chorzów,

– Stalexport SA (kapcsolt kereskedő), Katowice.

Horvát köztársaságbeli exportőr:

– Zeljezara Sisak, Sisak Steel Pipe Works, Sisak.

A vizsgálat során a horvát exportőr tájékozatta a Bizottságot, hogy a vállalat neve Zeljezara Sisak – Sisak Tubemills Ltd.-re változott. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a névváltozás semmilyen szempontból nem befolyásolja a vizsgálat megállapításait.

(9) Mindkét vizsgálat során az 1995. szeptember 1-jétől 1996. augusztus 31-ig tartó időszak (a továbbiakban: vizsgálati időszak) tekintetében vizsgálták a dömpinget. Az okozott kárral, valamint a kár folytatódásának vagy megismétlődésének valószínűségével kapcsolatos vizsgálat az 1992 januárjától a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki.

(10) Az összes érintett felet tájékoztatták azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján a végleges intézkedések bevezetését vagy a jelenlegi végleges intézkedések módosítását ajánlották. A feleknek ezután biztosítottak egy időszakot, amelyen belül előadhatták észrevételeiket, és/vagy kötelezettségvállalásokat ajánlhattak fel.

B. A VIZSGÁLT TERMÉK

1. Az érintett termék

(11) Mindkét vizsgálat érintett termékei a következők:

a) varrat nélküli csövek vasból vagy ötvözetlen acélból, olaj vagy gáz szállítására, 406,4 mm-t nem meghaladó külső átmérővel;

b) varrat nélküli, kör keresztmetszetű csövek vasból vagy ötvözetlen acélból, hidegen húzva vagy hidegen hengerelve, a precíziós cső kivételével;

c) más kör keresztmetszetű csövek vasból vagy ötvözetlen acélból, a menetes vagy menettel ellátható csövek kivételével, 406,4 mm-t nem meghaladó külső átmérővel,

amelyek jelenleg a 7304 10 10, 7304 10 30, 7304 31 99, 7304 39 91 és a 7304 39 93 KN-kód alá sorolhatóak.

A Tanács az 1189/93/EGK rendelettel elfogadott és az ideiglenes rendelet (10) preambulumbekezdésében megerősített álláspontjával összhangban az összes, a fent említett KN-kódok alá sorolt varrat nélküli csövet az új vizsgálat és a felülvizsgálat alkalmazásában is egyetlen terméknek tekintik (a továbbiakban: az érintett termék).

2. Hasonló termék

(12) Megállapították, hogy a két vizsgálatban érintett termékek mind alapvető fizikai és műszaki jellemzőik, mind végfelhasználásuk tekintetében hasonló terméknek tekinthetők, függetlenül attól, hogy a Közösségben vagy a vizsgálatokban érintett országokban gyártották-e őket.

Néhány exportőr azzal érvelt, hogy termékeik nem tekinthetőek a közösségi termelőkéhez vagy a többi exportáló termelőéhez hasonló terméknek, mivel a minőség, a műszaki adatok, valamint az értékesítési csatornák, a felhasználás és a piaci megjelenésük tekintetében különbségek mutatkoznak közöttük.

Megállapították azonban, hogy az érintett terméket hasonló csatornákon keresztül forgalmazták. Alapvető alkalmazásuk és általános felhasználásuk is hasonló. A két vizsgálatban érintett importált termékek és a közösségi termelők által gyártott termékek nagymértékben felcserélhetőek, következésképpen kifejezetten versengő termékek. Azt is megállapították, hogy a kisebb különbségek ellenére az importált termékek és a közösségi termelők által gyártott termékek alapvető műszaki és fizikai jellemzői azonosak, illetve nagyon hasonlóak.

Következésképpen a vizsgálatban érintett különböző országokból származó termékek és a Közösségben gyártott és értékesített termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében hasonló termékek.

C. **DÖMPING**

DÖMPINGELLENES VIZSGÁLAT

1. **Cseh Köztársaság**

a) *Együttműködés*

(13) A nem együttműködőnek nyilvánított vállalat a Bizottság felé írásban emelt kifogást ezzel az elbánással szemben, és azt állította, hogy az alaprendelet 18. cikkének rendelkezései rá nem vonatkoznak. Hangsúlyozta, hogy nem állt szándékában félrevezető adatokat adni, és a vállalat a legjobb tudása szerint járt el; bár a vállalat elismerte, hogy a belföldi és exportértékesítésre vonatkozó jegyzékek, a hiteljegyzőkönyvek, a fogyasztói forgalomra és a termelési költségre vonatkozó adatok semmiképpen sem tekinthetők teljesnek, azonban a Bizottságnak nem lett volna szabad figyelmen kívül hagynia ezeket. Azt is kifogásolták, hogy a Bizottság nem vette kellően figyelembe a vállalat privatizációs nehézségeit és a Cseh Köztársaságnak a piacgazdaságra való áttérés során felmerülő különleges problémáit. Végül azzal érveltek, hogy mivel 1997 áprilisában a vállalatnál tulajdonosváltás történt (miután az előző hónapban megszüntették a termelést), nem lenne tisztességes, ha az új tulajdonossal szemben szankciókat vezetnének be.

Az ideiglenes rendelet (14) preambulumbekezdése határozza meg azokat az indokokat, amelyek alapján a Bizottság az egyik cseh vállalatot a vizsgálattal nem együttműködő félnek minősítette. Érdemes felhívni arra a figyelmet, hogy a Bizottságnak a vállalat kérdőívre adott válaszaként benyújtott jegyzékek több száz olyan belföldi és exportügyletet tartalmaztak, amelyekről az ellenőrzés során megállapították, hogy valójában nem történtek meg. Azon túlmenően, hogy ez kifejezetten félrevezető volt, azt is lehetetlenné tette, hogy a Bizottság akár hozzávetőleges pontossággal is megbízható rendes értéket, illetve exportárat állapítson meg. Bármi is volt az oka (ezzel kapcsolatban a Bizottság rámutat arra, hogy a vállalat eredetileg benyújtott magyarázata semmiképpen sem állta meg a helyét, és teljesen eltért a később írásban benyújtott magyarázattól), ez az eljárás nem egyeztethető össze az általánosan elfogadott számviteli elvekkel. E körülmények között a Bizottság nem tehetett mást, mint hogy elutasítja a kérdőívre adott választ, és az alaprendelet 18. cikkét alkalmazza; ezt az is indokolja, hogy ha másképp járna el, akkor a többi, a vizsgálatban teljes mértékben együttműködő vállalattal szemben lenne megkülönböztető.

mivel a tulajdonosváltás a vizsgálati időszak után történt, ez az eljárás szempontjából nem tekinthető lényeges tényezőnek (lásd az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdését).

b) *Rendes érték*

(14) Az egyik cseh termelő megkérdőjelezte a Bizottság által az egyik termékcsoport rendes értékének meghatározásához használt módszert (lásd az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdését); különösen azzal érvelt, hogy az ideiglenes rendelet szerint semmi sem indokolja azt, hogy a Bizottság a rendes értéket kizárólag a nyereséges értékesítés alapján számítja ki, nem pedig a termékcsoport teljes értékesítésének átlaga alapján. Ugyanez a termelő azt is kifogásolta, hogy a Bizottság az egyes termékcsoportok rendes értékének megállapítása során olyan haszonkulcsot használt, amelyet más termékcsoportok nyereséges belföldi értékesítésével értek el.

Ezt a kérelmet nem lehetett elfogadni, mert az mind az alaprendeletnek, mind pedig a közösségi intézmények szokásos gyakorlatának ellentmond. Először is, a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban kizárólag a nyereséges értékesítés alapján számítják ki abban az esetben, ha az egységköltségek alatti belföldi értékesítések volumene meghaladja az értékesítések 20 %-át. Másrészt a Bizottság az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésével összhangban járt el, amikor a „rendes kereskedelmi forgalomban a vizsgált exportőr vagy gyártó hasonló termékének” értékesítésével elért haszonkulcsot alkalmazta.

Az egyik termelő azt is kifogásolta, hogy nem a saját értékesítési, általános és adminisztratív költségeit (a továbbiakban: SGA-költségek) vették alapul, hanem a kapcsolt vállalkozásának SGA-költségeit (lásd az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekezdését), mert az alaprendelet 2. cikkének (6) bekezdésével összhangban az ilyen jellegű költségeket a vizsgált termelőre vonatkozó „tényleges adatok" alapján kell meghatározni. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a termelő által benyújtott vonatkozó számviteli okmányok nem támasztották alá kellőképpen a kérdőívre adott válaszban szereplő adatokat. Miután tájékoztatták a Bizottság által tervezett eljárásról, a vállalat további magyarázatokkal és táblázatokkal szolgált, amelyek viszont nem ellenőrizhető kiegészítő információkat tartalmaztak, így azokat nem lehetett figyelembe venni.

Mindkét együttműködő termelő kifogásolta, hogy az egymás közötti értékesítésüket törölték a tranzakciók jegyzékéből, mivel nem álltak egymással üzleti kapcsolatban, és – még ha üzleti kapcsolatban is lennének – a Bizottság nem tudta bizonyítani, hogy a kapcsolat befolyásolta az árakat.

Ez az érvelés nem fogadható el. Mivel mindkét vállalatnak egy közös részvényese van (lásd az ideiglenes rendelet (22) preambulumbekezdését és az alábbi (17) preambulumbekezdést), üzleti kapcsolatban lévő vállalatoknak tekintendők. Továbbá az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy „azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak (……), nem tekinthetők a rendes kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak (…), kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat az árakat nem befolyásolja". Mivel nem állapították meg, hogy ez az eset állna fenn, a vitatott tranzakciókat nem vették fel újra az értékesítések jegyzékébe.

A rendes értékkel kapcsolatban nem nyújtottak be újabb észrevételeket, ezért az ideiglenes rendelet megállapításait a Tanács megerősíti.

c) *Exportár*

(15) Az exportár meghatározásával kapcsolatban nem érkezett észrevétel. Mindazonáltal a vizsgálat során a független importőr által elért haszonkulcs felülvizsgálatát követően a kapcsolt osztrák importőrnél levont haszonkulcsot kis mértékben kiigazították (lásd az ideiglenes rendelet (18) preambulumbekezdését).

d) *Összehasonlítás*

(16) Ezzel a címsorral kapcsolatban nem érkezett észrevétel, ezért a Bizottság megállapításait megerősítik.

e) *Dömpingkülönbözet*

(17) Az együttműködő vállalatok kifogást emeltek a Bizottság határozata ellen, mert szerintük a Bizottság az ideiglenes rendelet (21) preambulumbekezdésében nem indokolta kellőképpen azt az eljárást, amely szerint a súlyozott átlag rendes érték és az egyes exportügyletek során alkalmazott exportárak (nem pedig a súlyozott átlag exportárak) összehasonlításával számították ki a dömpingkülönbözetet.

Az ideiglenes rendeletben a Bizottság azzal indokolta ezt az eljárást, hogy a dömpinggyakorlatnak teljes mértékben tükröződnie kell, az exportárak pedig tagállamonként és az egyes időszakok szerint is jelentősen eltértek egymástól. A Bizottság felülvizsgálta a számításait, és azt a következtetést vonta le, hogy az exportárak egyes országok közötti eltérései nem mutatnak kellően egyértelmű rendszert. Azt a megállapítást azonban megerősítette, hogy az egyes időszakok szerint rendszerszerű különbségek mutatkoztak az exportárakban, ami a mennyiségi korlátozások 1995. december 31-i lejártát követően a dömping jelentős (és egyértelműen rendszerszerű) növekedéséhez vezetett; ezért az ideiglenes rendelet szerinti megközelítést megerősítik.

Erősen kifogásolták azt a bizottsági határozatot, amelynek alapján a két együttműködő vállalatot üzleti kapcsolatban álló vállalatoknak tekintették, és ezért egyetlen dömpingkülönbözetet állapítottak meg, és ellenvetésüket azzal indokolták, hogy a két vállalatot egymástól függetlenül irányították, és eltérő költség- és árstruktúrával rendelkeznek. Ezenkívül azzal érveltek, hogy a többségi részvényes (a Nemzeti Vagyonkezelő Alap) csupán vagyonkezelőként járt el, és nem befolyásolta a vállalatok üzletvezetését.

A Bizottság véleménye szerint egy piacgazdaságú országban a többségi részvényes határozza meg, hogy milyen jogi formába szervezi az üzleti érdekeltségeit az exportáló országban. Az üzleti érdekeltségek feletti ellenőrzését, illetve lehetséges ellenőrzését rendes körülmények között nem befolyásolja az a tény, hogy azok egy jogi személy részei, vagy több jogi személlyé szerveződnek. Azaz ha a kapcsolt vállalatokra külön dömpingkülönbözetet állapítanak meg, ez azzal a kockázattal jár, hogy a kivitelt azon a vállalaton keresztül végezhetik el, amelyikre a legalacsonyabb dömpingkülönbözet vonatkozik. Ezért azt a következtetést vonták le, hogy az exportáló ország különböző termelőit ezen eljárás alkalmazásában továbbra is egyetlen egységként kell kezelni, mivel e vállalatok ellenőrzése egyetlen részvényes kezében összpontosul.

(18) A Bizottságnak az ideiglenes rendelet (14)–(23) preambulumbekezdésében ismertetett ideiglenes megállapításai alapján, és figyelembe véve az e rendelet (15) preambulumbekezdése szerinti kiigazítást, a behozatalok közösségi határparitáson számított CIF-értékének százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözet a két együttműködő vállalat tekintetében a következő:

– Nová Hut a.s.	5,1 %
– Vítkovice a.s.	5,1 %

Felülvizsgálták a maradvány dömpingkülönbözet kiszámítását. A végleges meghatározáshoz a két cseh termelő tekintetében megállapított legmagasabb rendes érték helyett a súlyozott átlag rendes értéket használták fel. Ennek alapján a behozatalok közösségi határparitáson számított CIF-értékének százalékában kifejezett maradvány dömpingkülönbözet a két együttműködő vállalat tekintetében jelenleg 28,6 %.

2. **Románia**

a) *Rendes érték*

(19) Az egyik vállalat azt kérelmezte, hogy az SGA-költségeiből vonják le az azokba belefoglalt céltartalékokat, mivel a felhasználatlan céltartalékokat az év végén törölték. Az SGA-költségek kiszámítását kiigazították azokban az esetekben, amikor a céltartalékokat valóban törölték, és egyéb költségek nem léptek a céltartalékok helyébe, valamint ha a kérdőívre adott válaszok vagy a helyszíni ellenőrzéseken szerzett információk alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a céltartalékok nem képeztek valódi költségeket.

Az egyik vállalat a termelési költségek kiigazítását kérelmezte annak tükrözésére, hogy az érintett termék belföldi értékesítése során nem merültek fel eladási költségek, elsősorban csomagolási költségek. Azzal érveltek, hogy azokat az eladási költségeket, amelyeket a Bizottság bevont a rendes érték kiszámításába, valójában a fogyasztók térítették meg a vállalatnak. A Bizottság elfogadta ezt az érvet, és a vállalat termelési költségeinek kiszámítását ennek megfelelően kiigazították.

Az egyik vállalat azt állította, hogy a rendes érték megállapítása során a Bizottságnak az összes értékesítést kellene figyelembe vennie, beleértve azokat is, amelyek nem rendes kereskedelmi forgalomban történtek, azaz a veszteséges értékesítéseket is. A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének figyelembevételével úgy ítélte meg, hogy a veszteséges értékesítéseket akkor kell kizárni a rendes érték meghatározásából, ha az összes értékesítés több mint 20 %-át teszik ki. Ezért az alaprendelettel és az intézményeknek a rendes érték kiszámítása során alkalmazott szokásos gyakorlatával összhangban a vállalat állítását nem fogadták el.

Hivatkozva az Európa-megállapodás 34. cikkének (2) bekezdésére, két vállalat azzal érvelt, hogy az Európa-megállapodás tiszteletben tartása érdekében a Bizottságnak a vállalatok számára legkedvezőbb módszert kellene alkalmaznia a rendes érték meghatározása során. Ezt az érvet elutasították, mivel az említett megállapodás 34. cikkének (2) bekezdése kizárólag a dömping, az okozott kár, az okozati összefüggés megállapítását és a közösségi érdek meghatározását követően a Bizottság által bevezetendő intézkedések megválasztására vonatkozik, nem pedig a meghatározás során alkalmazott tényleges számítási módszerekre.

Az egyik vállalat az eljárás igen késői szakaszában (az ideiglenes tájékoztatással kapcsolatos állásfoglalások meghallgatása során) azt kérelmezte, hogy a készletekből történő értékesítéseket ne vegyék figyelembe a rendes érték kiszámításakor, mivel ezeket a termékeket minőségi bizonyítvány nélkül értékesítették, így nem tekinthetők hasonló terméknek, továbbá az összes kompenzációs kifizetésű ügyletet is ki kell zárni, mert azok nem rendes kereskedelmi forgalomban történtek. Ezt a kérelmet nem a megfelelő időben nyújtották be, azaz sem a kérdőívek megválaszolásakor, sem a helyszíni ellenőrzés során, sem az eljárásnak abban a későbbi szakaszában, amikor a vállalatot felkérték, hogy tegye meg észrevételeit. A vállalat által benyújtott dokumentumok alapján a Bizottság nem tudott különbséget tenni a készletekből, illetve az egyéb módon értékesített termékek között, illetve a minőségi bizonyítvánnyal vagy a nélkül végzett értékesítések között. Ráadásul a vizsgálat során megállapították, hogy a kompenzációs ügyletekre valójában a rendes kereskedelmi forgalomban került sor. Ezért mindkét állítást elutasították.

További észrevételek nem érkeztek. A fent említett változások figyelembevételével az ideiglenes rendeletben a rendes értékkel kapcsolatban közzétett megállapításokat megerősítik.

b) *Exportár*

(20) Nem változtattak az exportár kiszámításához használt módszereken. Ezért az ideiglenes rendeletben az exportárral kapcsolatban közzétett megállapításokat megerősítik.

c) *Összehasonlítás*

(21) Az ideiglenes megállapítások keretében a Bizottság elutasította két román vállalat az iránti kérelmét, hogy a hitelköltségek tekintetében igazítsa ki a rendes értéket. A két vállalat ismételten benyújtotta a kérelmet. A vizsgálat során viszont megállapították, hogy a romániai tranzakciók túlnyomó többségében az ügyletek elszámolásakor nem került sor tényleges készpénzátutalásra. A kifizetés valójában általában „kompenzációs” alapon történt, azaz vagy csereüzlet keretében, vagy pedig áruváltók cseréjével. Az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének g) pontja előírja, hogy a hitelköltségek tekintetében akkor végeznek kiigazítást, ha ezt a tényezőt figyelembe kell venni az alkalmazott

ár meghatározásakor. A vizsgálat rámutatott, hogy ezeket a költségeket nem vették figyelembe az alkalmazott ár meghatározásakor. A kompenzációs kifizetések során valójában nem került sor készpénzátutalásra, így ezeknek nem is volt hatása a vállalatok pénzügyi helyzetére. Továbbá a vizsgálat megállapította, hogy a fizetési határidőt fizetési módtól függetlenül rendszerint nem tartották be. A hitelköltségekre vonatkozó kiigazítás iránti kérelmet ezért ismételten elutasították.

Az egyik vállalat azt állította, hogy az egyes közösségi fogyasztóknak történt exportértékesítések tekintetében nem fizettek jutalékot, így az ezeknek a fogyasztóknak felszámított exportárat nem kell kiigazítani. A Bizottság ennek megfelelően felülvizsgálta a számításokat.

Az egyik vállalat a rendes érték kiigazítását kérte a kereskedelmi szintek közötti különbségeknek megfelelően. Mivel ezt a kérelmet nem a vizsgálatnak az azt megelőző szakaszában nyújtották be, amikor a vállalatok megtették észrevételeiket a Bizottság ideiglenes megállapításaival kapcsolatban, nem is tekinthették érvényesnek. Ezenkívül a kérelmet bizonyíték sem támasztotta alá, és ellentmondott a vállalat által a kérdőívre adott válaszában, illetve a helyszíni ellenőrzés során megadott információknak.

Az összehasonlítással kapcsolatban nem nyújtottak be további észrevételeket. Az ideiglenes megállapításokat ezért megerősítik.

d) *Dömpingkülönbözet*

(22) Az egyik vállalat azt kérelmezte, hogy ne a súlyozott átlag rendes érték és az egyes termékcsoportok tekintetében kiigazított exportárak tranzakciónkénti összehasonlítása alapján állapítsák meg a dömpingkülönbözetet, hanem a súlyozott átlag rendes érték és a súlyozott átlag exportár összehasonlítása alapján.

Az állítást elutasították, miután az összes román vállalat tekintetében felülvizsgálták a számítási módszereket, és megállapították a következőket:

– az egyik vállalat esetében mindkét módszer ugyanazt a dömpingkülönbözetet eredményezte, mivel az összes exportügylet dömpingelt áron történt;

– három vállalat esetében a rendeltetés, illetve az értékesítési időszak szerint az exportárak jelentősen eltértek egymástól.

Ezért a fentiek fényében és az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban a dömpingkülönbözet végleges meghatározása céljából megtartották a súlyozott átlagos rendes érték tranzakciónkénti összehasonlításának módszerét az egyes kiigazított exportárakkal.

Valamennyi együttműködő román termelő/exportőr kifogásolta, hogy a Bizottság – a közös többségi részvénytulajdon alapján – egyetlen dömpingkülönbözetet határozott meg, és ennek megfelelően egyéni elbánást kérelmeztek. A kérelmet a (17) preambulumbekezdésben meghatározott indokok miatt nem fogadták el.

Két vállalat azzal érvelt, hogy a Bizottságnak tájékozatnia kellett volna őket az összes vállalattal kapcsolatos dömpingszámítás valamennyi eleméről, mivel ezeket használták a teljes dömpingkülönbözet kiszámításához; mivel a Bizottság ezt elmulasztotta, a vállalatok nem tudták gyakorolni védekezési jogukat. A Bizottság az alaprendelet 20. cikkének (1) bekezdésével összhangban mindegyik vállalattal részletesen megismertette azokat az alapvető tényeket és megfontolásokat, amelyek alapján kiszámította az adott vállalatra vonatkozó egyéni dömpingkülönbözetet, valamint ismertette az egyetlen dömpingkülönbözet megállapításához alkalmazott módszereket. Mivel mindegyik vállalatnak ugyanaz a személy a többségi részvényese, e többségi részvényesen keresztül a vállalatok könnyen kicserélhették az információikat, így teljes mértékben tudtak élni a védekezési jogukkal.

Újabb észrevételeket nem nyújtottak be. Ezért az ideiglenes rendeletben közzétett megállapításokat megerősítik.

(23) A véglegesen megállapított, a közösségi határparitáson számított CIF-érték százalékában kifejezett súlyozott átlag dömpingkülönbözet a négy együttműködő termelő esetében a következő:

– SC Artrom SA:	9,8 %
– SC Petrotub SA:	9,8 %
– SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
– SC Silcotub SA:	9,8 %

A közösségi határparitáson számított CIF-mentes importár százalékában kifejezett maradvány dömpingkülönbözet változatlanul 38,2 % marad.

3. **Szlovák Köztársaság:**

a) *Rendes érték*

(24) A szlovák termelő megkérdőjelezte a Bizottság számítási módszerét, amellyel két termékcsoport tekintetében meghatározta a rendes értéket (lásd az ideiglenes rendelet (31) preambulumbekezdését); különösen azt kifogásolta, hogy a Bizottság tévesen kizárólag a nyereséges értékesítés átlaga alapján számította ki a rendes értéket, nem pedig a termékcsoportok teljes értékesítésének átlaga alapján. Állítását

azzal indokolta, hogy az egyes termékcsoportok értékesítése összességében nyereséges volt, így a súlyozott átlag alapján az összes költség megtérült a vizsgálati időszak során. Ezenkívül azzal is érvelt, hogy – hivatkozva az Európa-megállapodás 34. cikkének (2) bekezdésére – a Bizottságnak körültekintően kellett volna eljárnia, hogy olyan módszert válasszon, amely „a legkevésbé zavarja a megállapodás működését".

Az e rendelet (19) preambulumbekezdésében ismertetett indokok alapján mindkét érvet elutasították.

A rendes értékkel kapcsolatban nem nyújtottak be további észrevételt, ezért a Bizottság az ideiglenes rendeletben közzétett megállapításait megerősítik.

b) *Exportár*

(25) A vállalat kifogásolta a Bizottság által az exportár kiszámításához alkalmazott módszert (lásd az ideiglenes rendelet (32) preambulumbekezdését), különösen azt a határozatot, hogy 4 %-os haszonkulcsot vontak le az olaszországi leányvállalata által felszámított árból. Azzal érveltek, hogy ez a haszonkulcs túl magas, és a Bizottságnak az olasz vállalat saját adatait kellett volna alapul vennie. A vállalat szerint a Bizottság rosszul értékelte ki a benyújtott SGA-adatokat, ennek következtében pedig megnövekedett az SGA-költségek százalékaránya, és ezáltal a dömpingkülönbözet is. A vállalat szerint sokkal korrektebb megközelítés lenne, ha a két vállalat SGA-költségeit összevonva egyetlen SGA-százalékarányt alkalmaznának.

A Bizottság a 4 %-os haszonkulcsot az ideiglenes rendelet (6) preambulumbekezdésének c) pontjában felsorolt négy független importőr átlagos haszonkulcsa alapján állapította meg. Az adatokat viszont felülvizsgálták, és azt a következtetést vonták le, hogy a végleges meghatározás céljából egy 3,8 %-os kiigazított haszonkulcsot kell alkalmazni. Bár kifogásolták, hogy a négy importőr közül kettő valójában üzleti kapcsolatban állt közösségi termelőkkel, a Bizottság meggyőződött róla, hogy az e vállalatok tekintetében megállapított haszonkulcs tükrözi a független közösségi fogyasztóknak történő értékesítéseik során elért nyereséget. Az SGA-százalékaránnyal kapcsolatban a Bizottság felülvizsgálta az adatokat, és azt a következtetést vonta le, hogy az SGA-költségeket valóban túl magasra becsülték, mi több, valóban helyénvalóbb lenne, ha a svájci és az olasz kereskedelmi társaságok adatait összevonnák, mivel hasonló üzleti viszonyban állnak a szlovák exportőrrel, és tevékenységük során számos esetben ugyanazokat a telephelyeket használták. Ennek megfelelően egy egységes SGA-százalékarányt alkalmaztak.

c) *Összehasonlítás*

(26) A vállalat az értékesítési csatornák közötti különbségek kiigazítását kérelmezte, amelyeket a Bizottság a vállalat szerint az ideiglenes meghatározás során nem vett figyelembe. A vállalat érvelése szerint ez a kiigazítás indokolt annak a ténynek a tükrözése céljából, hogy a vállalat a hazai piacon közvetlenül a nagykereskedőknek értékesített, míg a közösségi piaci értékesítéseit az olasz és svájci kapcsolt vállalatain keresztül bonyolította le; azzal is érveltek továbbá, hogy a kiigazítás a kiszámított exportárral való összehasonlítás megfelelő elvégzéséhez szükséges.

Ez az állítás az olyan kiigazítással kapcsolatos, amelyet az árengedmények és mennyiségi kedvezmények tekintetében már biztosítottak a vállalatnak. Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése kifejezetten megállapítja, hogy: „a kettős kiigazításokat, különösen az árengedmények, a kedvezmények, a kereskedelem szintje és mennyisége tekintetében, minden esetben kerülni kell". Mivel a rendes értéket már csökkentették annak figyelembevétele érdekében, hogy a közösségi értékesítéseket elsősorban nagykereskedők felé bonyolították le, semmi sem indokolja a további kiigazítások biztosítását.

További észrevételek nem érkeztek, ezért a Bizottság megállapításait megerősítik.

d) *Dömpingkülönbözet*

(27) A vállalat kifogást emelt a Bizottság határozata ellen, amely szerint a kiigazított súlyozott átlag rendes értékek és a kiigazított egyedi exportárak (nem pedig a súlyozott átlag exportárak) összehasonlítása alapján állapította meg a dömpingkülönbözetet, és azzal érvelt, hogy a Bizottság az ideiglenes rendelet (34) preambulumbekezdésében nem indokolta kellőképpen ezt a megközelítést.

Bár a Bizottság fenntartja az említett (34) preambulumbekezdésben ismertetett indoklást, időközben módosították a dömpingkülönbözet kiszámításához használt adatokat, úgyhogy a két módszer közötti eltérések már nem olyan nagyok, hogy indokolnák az eredeti megközelítést. Ezért a Bizottság úgy határozott, hogy a végleges meghatározás céljából a súlyozott átlag rendes értéket a súlyozott átlag exportárral hasonlítja össze. Az ideiglenes megállapításokat ennek megfelelően módosították.

(28) A Bizottságnak az ideiglenes rendelet (31)–(35) preambulumbekezdésében ismertetett korábbi megállapításai, valamint a fent említett változások alapján a behozatalok közösségi határparitáson számított CIF-értékének százalékában kifejezett dömpingkülönbözet az együttműködő termelő tekintetében a következő:

– Železiarne Podbrezová a.s.: 7,5 %

A maradvány dömpingkülönbözetet ugyanebben az értékben határozták meg.

4. **Oroszország**

a) *Együttműködés*

(29) A hat orosz vállalat közül öt írásban kifogásolta a Bizottság arra vonatkozó határozatát, hogy nem együttműködő félként kezeli őket. A Bizottság határozatának okait az ideiglenes rendelet (36) preambulumbekezdése ismerteti. A vállalatok azzal érveltek, hogy bár a válaszaikban lehettek hiányosságok, ők maguk azonban együtt akartak működni a vizsgálatban, és készek voltak rendelkezésre bocsátani a Bizottság által esetlegesen igényelt kiegészítő információkat. Néhány vállalat egyéni elbánást kért, egyéni kötelezettségvállalást ajánlott fel, illetve versenyelőnyének figyelembevételét kérelmezte.

A Bizottság azonban fenntartja azt az álláspontját, hogy az orosz vállalatok azzal, hogy elmulasztották az előírt formában rendelkezésre bocsátani a pontos és teljes információkat, elveszítették azt a jogukat, hogy a vizsgálatban együttműködő félnek tekintsék őket. Bár az kétségtelen, hogy egyes válaszok részletesebbek voltak a többinél, egy döntő szempontból azonban mindegyik hiányos volt: az adatok alapján a Bizottság nem tudta megfelelő pontossággal meghatározni sem a rendes értéket, sem pedig az exportárakat, mivel az egyes termékeket és ügyleteket összevonva ismertették. Miután a Bizottság tájékoztatta őket az alaprendelet 18. cikkének alkalmazásáról szóló határozatáról, néhány vállalat kiegészítő információkat nyújtott be, más vállalatok pedig még az ideiglenes rendelet közzétételét követően is újabb, illetve átdolgozott információkat adtak át. Mindez azonban nem változtat azon a tényen, hogy a válaszok benyújtására kitűzött határidő lejártakor a Bizottság rendelkezésére álló információkat mind a hat vállalat esetében elégtelennek ítélték. A vizsgálatban együttműködő többi érdekelt féllel szemben megkülönböztetést jelentene az, ha figyelembe vennék azokat az információkat, amelyeket napokkal, hetekkel és gyakran hónapokkal a válaszok benyújtására kitűzött határidő után bocsátottak rendelkezésre.

A Bizottság megállapításait ezért megerősítik.

b) *Dömpingkülönbözet*

(30) A Bizottság újra kiszámította az orosz vállalatokra vonatkozó dömpingkülönbözetet, ugyanazokat a rendes értékeket használva, mint a cseh vállalatokra vonatkozó maradvány dömpingkülönbözet felülvizsgálata során (lásd a (18) preambulumbekezdést). Ennek alapján 26,8 %-os, a behozatalok közösségi határparitáson számított CIF-értékének százalékában kifejezett dömpingkülönbözetet állapítottak meg.

FELÜLVIZSGÁLAT

1. **Általános megjegyzések**

(31) A lengyelországi és magyarországi termelők/exportőrök nem annak a termékmegnevezési táblázatnak megfelelően adták át az egyes termékekre vonatkozó részletes adatokat, amelyet a Bizottság a kérdőívhez mellékelt, ehelyett termékcsoportonkénti bontásban ismertették az adatokat, a termékskálát bizonyos kritériumok – például a falvastagság – alapján osztályozva. Ezért néhány esetben a termékcsoportok különböző KN-kódok alá tartozó termékeket tartalmaztak. Ennek következtében, és mivel a helyszíni ellenőrzések során lehetetlen volt részletesebb információkat gyűjteni, a Bizottság az egyes termékek helyett csak termékcsoportok alapján tudta elvégezni a számításokat.

2. **Magyarország**

a) *Rendes érték*

(32) A vizsgálati időszak alatt az egyedüli magyar termelő/exportőr négy termékcsoportot értékesített az Európai Közösségben. Az 1., 2. és 3. termékcsoport teljes egészében a 7304 39 91 KN-kód alá sorolható, míg a 4. termékcsoport részben a 7304 39 91 KN-kód, részben pedig a 7304 39 93 KN-kód alá sorolható típusok keverékét tartalmazta. A rendelkezésre bocsátott és ellenőrzött műszaki adatok nem voltak elég részletesek ahhoz, hogy a Bizottság két KN-kódra oszthassa a 4. termékcsoportot. Mivel az Eurostat-statisztikák szerint a vizsgálati időszak alatt jelentős mennyiségben importálták a 7304 39 93 KN-kód alá sorolt termékeket, és ebben az időszakban egyetlen magyar termelő/exportőr értékesítette az érintett terméket a Közösségben, a Bizottság a 4. termékcsoportot teljes mértékben a 7304 39 93 KN-kód alá tartozónak tekintette.

A helyszíni ellenőrzés során megállapították, hogy a vállalat által rendelkezésre bocsátott részletes exportadatok nem megbízhatóak, mivel nem tüntették fel az egyik közösségi fogyasztót, amely az érintett termék bejelentett közösségi értékesítésének 7 %-át vásárolta meg, és az exportügyleteket bemutató számítógépes fájl más szempontokból szintén pontatlan volt, amit a vállalat nem tudott kijavítani. Ezért ellenőrizték, hogy belföldi értékesítés összességében elérte-e az exportértékesítés 5 %-át, és így reprezentatívnak tekinthető-e, amelynek során összehasonlították a belföldi értékesítés volumenét az Eurostat Magyarországról érkező behozatalokra vonatkozó

statisztikáival, amelyeket a Bizottság az alaprendelet 18. cikkének (5) bekezdésével összhangban független információforrásként választott ki. Ennek alapján megállapították, hogy a belföldi értékesítések az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden esetben reprezentatívnak tekinthetők a rendes érték meghatározása céljából, mind összességükben, mind pedig termékcsoportonként.

Ezt követően mind a négy említett termékcsoport tekintetében meghatározták, hogy a belföldi értékesítések rendes kereskedelmi forgalomban történtek-e. A 2. és 3. termékcsoport belföldi értékesítésének kevesebb mint 10 %-a volt nyereséges. Ezért az e termékcsoportokra vonatkozó rendes értéket az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése szerint számították ki. Ez a gyártási költségek, az SGA-költségek és a nyereség összege alapján történik. E célból a termelő/exportőr termelésére és rendes kereskedelmi forgalomban lebonyolított értékesítésére vonatkozó tényleges adatokat vették figyelembe. Az 1. és 4. termékcsoport tekintetében a belföldi értékesítések 10 %-a, illetve 80 %-a volt nyereséges. Ezért az e két termékcsoportra vonatkozó rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően kizárólag a nyereséges értékesítés alapján határozták meg. Mivel a vállalat által meghatározott négy termékcsoport a 7304 39 91 és a 7304 39 93 KN-kódnak felelt meg, a Bizottság úgy határozott, hogy KN-kódonként egy rendes értéket határoz meg. Mivel az exportügyletekre vonatkozó jegyzékek nem voltak megbízhatóak, és így nem lehetett felhasználni ezeket az első három termékcsoport súlyozására, az e három termékcsoport tekintetében megállapított rendes értéknek nem lehetett meghatározni a súlyozott átlagát. Ezért a 7304 39 91 KN-kódra vonatkozó rendes érték meghatározása céljából a három megfelelő termékcsoportra kiszámított rendes értékek számtani közepét vették alapul. A fent említettek szerint a Bizottság a 4. termékcsoportot a 7034 39 93 KN-kódnak feleltette meg. Ezért a 4. termékcsoport rendes értékének a 7034 39 93 KN-kódra vonatkozó rendes érték felel meg.

b) *Exportár*

(33) Az előző preambulumbekezdésben ismertetettek szerint az egyetlen érintett magyar exportőr telephelyein végzett ellenőrző látogatás során egyértelművé vált, hogy a kérdőívre adott válaszokban szereplő exportadatok jelentősen eltérnek a vállalat belső nyilvántartásaitól.

Az ellenőrző látogatást követően a vállalatot tájékozatták arról, hogy a helyszínen megállapított alapvető ellentmondások következtében, valamint a valódi exportadatok meghatározásának lehetetlensége miatt a Közösségben alkalmazott exportárak kiszámításához benyújtott információkat nem lehet felhasználni, és így az exportárral kapcsolatos megállapításokat az alaprendelet 18. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni. Ezzel egyidejűleg a vállalatnak lehetőséget biztosítottak arra, hogy ismertesse álláspontját. Ekkor a vállalat teljesen új fájlt adott át, amely állítólag az exportügyletre vonatkozó jegyzék pontos változatát tartalmazta. Ezt a fájlt a Bizottság elutasította, mivel az új információkat nem lehetett ellenőrizni.

A magyar exportárak megállapítása érdekében a Bizottság az alaprendelet 18. cikkének (5) bekezdésével összhangban az Eurostat által közzétett hivatalos behozatali statisztikákat választotta független információforrásnak. A két KN-kód tekintetében azonban csak azokat a statisztikában megadott mennyiségeket vették figyelembe, amelyeket a termelő az Európai Közösségbe exportált.

c) *Összehasonlítás*

(34) Annak érdekében, hogy gyártelepi szinten megfelelően összehasonlítsák a rendes értéket és az exportárat, megfelelőképpen kiigazították az árak összehasonlíthatóságát bizonyítottan befolyásoló különbségeket. Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban a kiigazítást a szállítási, biztosítási, anyagmozgatási és járulékos költségek, illetve a hitelköltségek tekintetében végezték el.

A következő tényezők szerinti kiigazítások iránti kérelmekkel kapcsolatban:

– importköltségek és közvetett adók,

– árengedmények és mennyiségi kedvezmények,

– a kereskedelem szintje,

– valutaátváltás

a következőket kell megjegyezni:

Importköltségek és közvetett adók

A vállalat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja szerint 8 %-os kiigazítást kért a behozott nyersanyagok után fizetett kiegészítő vámok miatt. A helyszíni ellenőrzés során azonban a Bizottság tisztviselői megállapították, hogy a termékek kivitelekor nem térítették vissza a vámokat. A kérelmet ezért megalapozatlannak ítélték.

Árengedmények és mennyiségi kedvezmények

A vállalat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének c) pontja szerint 4 %-os kiigazítást kért a belföldi és a közösségi fogyasztók által vásárolt mennyiségek közötti

különbségek miatt, és azt állította, hogy a nagyobb megrendelések esetén alacsonyabb áron történt az értékesítés. A kérelmet bizonyítékokkal nem támasztották alá, ezért elutasították.

A kereskedelem szintje

A vállalat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja szerint 12 %-os kiigazítást kért a közösségi és hazai piac értékesítési csatornáinak különbsége miatt. Azt állították, hogy a közösségi fogyasztók valamennyien független kereskedők voltak, míg a belföldi fogyasztók 49 %-a végfelhasználó volt. Ez az adat, amely a kérdőív belföldi értékesítésre vonatkozó szakaszában az értékesítési csatornákat részletező táblázatban szerepelt, nem egyezett meg a belföldi fogyasztók jegyzékében megadottakkal, ahol az összes belföldi fogyasztót „független kereskedőként" sorolták fel, ami megfelel a közösségi piaci helyzetnek. Az exportőr azt állította, hogy ez az ellentmondás egy „nyelvi hibára" vezethető vissza. Lényegtelen, hogy az adott esetben valóban egy „nyelvi hibáról" van-e szó, mert a Bizottság tisztviselői – a vállalat válaszainak ellentmondásain túl – azt is megállapították, hogy a vállalat a belföldi árak kialakítása során a fogyasztók típusától függetlenül ugyanazt az árpolitikát folytatta, illetve ugyanazt az árjegyzéket alkalmazta. Ezt a kérelmet ezért figyelmen kívül kellett hagyni.

Valutaátváltás

Az exportár átváltásával kapcsolatban az exportőr azzal érvelt, hogy az éves valutaárfolyamok helyett a havi valutaárfolyamokat kellett volna használni. Emlékeztetni kell azonban arra, hogy az exportárakat az Eurostat adatai alapján állapították meg, mivel az exportőr által megadott ügyletenkénti adatokat nem lehetett felhasználni. Mivel az Eurostat-statisztikák nem az értékesítés időpontjára, hanem az importőr vámáru-nyilatkozatának dátumára helyezik a hangsúlyt, a havi adatok alkalmazása nem tükrözné megfelelően az értékesítés feltételeit. Ezért az exportőr kifogását nem lehetett elfogadni.

d) *Dömpingkülönbözet*

(35) A súlyozott átlag rendes érték és a súlyozott átlag exportárak KN-kódok szerinti összehasonlítása kimutatta a dömpinget, annak az összegnek megfelelő dömpingkülönbözettel, amennyivel a rendes érték meghaladta az exportárat.

A behozatal közösségi határparitáson számított CIF-értékében kifejezett dömpingkülönbözet az egyetlen magyar termelő/exportőr tekintetében a következő:

– Csepel Tubes Co. Ltd: 36,5 %.

mivel ez az egyetlen ismert termelő felelt az érintett termék Magyarországról a Közösségbe történő szinte teljes kiviteléért, a maradvány dömpingkülönbözetre is ezt az értéket állapították meg.

3. **Lengyelország**

a) *Együttműködés*

(36) A Bizottság kérdőíveire hat vállalat adott választ, amelyek közül hármat (két termelőét/exportőrét és egy kapcsolt kereskedelmi társaságét) elégtelennek ítéltek. Ezért azt a következtetést vonták le, hogy ez a három vállalat a kitűzött határidőn belül elmulasztotta benyújtani a vizsgálathoz szükségesnek ítélt információkat, a vállalatokat pedig tájékoztatták arról, hogy a Bizottság szándéka szerint az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdését fogja alkalmazni, és a megállapításait a rendelkezésre álló tényekre alapozza.

Annál a három vállalatnál, amelyek válaszait megfelelőnek ítélték meg (két termelő/exportőr és egy termelő/exportőrrel üzleti kapcsolatban álló kereskedelmi társaság), ezt követően helyszíni ellenőrzést végeztek. A két termelő/exportőr közül az egyik azonban nem bocsátotta a Bizottság tisztviselőinek rendelkezésére az olyan alapvető okmányokat, mint a belföldi értékesítések, a fogyasztók és az árak jegyzékét, az eredeti belföldi értékesítési számlákat, valamint az exportértékesítési jegyzék kódjainak megfelelő kiviteli ügyfelek jegyzékét. Az ellenőrzés azt is kimutatta, hogy a vállalat a kérdőívre adott válaszában nem tüntette fel azokat a vizsgálati időszak alatt történt közösségi értékesítéseket, amelyeket egy kapcsolt vállalaton keresztül bonyolított le. E hiányosságok miatt, valamint annak következtében, hogy a vállalat által benyújtott adatok jelentős részét nem lehetett ellenőrizni, a Bizottság nem tudta felhasználni a benyújtott adatokat a rendes érték és a Közösségbe irányuló értékesítés exportárának meghatározásához. Ezért a vállalatot tájékoztatták arról, hogy az együttműködés elmaradása miatt a Bizottság az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló tényekre alapozza megállapításait.

b) *Rendes érték*

Együttműködő felek

(37) A (36) preambulumbekezdés szerint a jelenlegi felülvizsgálatban csak egy lengyel termelő/exportőr és egy lengyel kereskedelmi társaság tekinthető együttműködő félnek. Mivel egy kereskedelmi társaság esetében nincs értelme az egyéni dömpingkülönbözet kiszámításának, az együttműködő termelő/exportőr esetében egyetlen rendes értéket állapítottak meg.

Az együttműködő termelő/exportőr hat termékcsoportot értékesített a vizsgálati időszak alatt mind a belföldi, mind pedig a közösségi piacon. A belföldi értékesítés reprezentativitására vonatkozó vizsgálat kimutatta, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett termék belföldi értékesítési mennyisége a Közösségbe exportált mennyiségnek több mint kétszerese volt. Ezt követően megvizsgálták, hogy a belföldi értékesítések termékcsoportonként elérték-e az exportértékesítés 5 %-át, és kimutatták, hogy mind a hat termékcsoportot elegendő mennyiségben értékesítették a hazai piacon ahhoz, hogy azokat a rendes érték meghatározása céljából az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében reprezentatívnak lehessen tekinteni.

A nyereségességre vonatkozó vizsgálat megállapította, hogy a hat termékcsoport közül öt esetében a rendes érték kiszámításához az alaprendelet 2. cikke (4) bekezdésének megfelelően alapul lehet venni a rendes kereskedelmi forgalomban alkalmazott belföldi árakat. A fennmaradó termékcsoport esetében nem bonyolítottak le elegendő nyereséges értékesítést, ezért az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően a rendes értéket a gyártási költségek, az SGA-költségek és a nyereség összege alapján számították ki. E célból a termelő/exportőr tényleges adatait vették figyelembe, amelyek a hasonló terméknek a hazai piacon, rendes kereskedelmi forgalomban végrehajtott termelésére és értékesítésére vonatkoztak.

Nem együttműködő felek

A négy nem együttműködő félre vonatkozó rendes értéket az alaprendelet 18. cikkének (6) bekezdésével összhangban az együttműködő termelő által értékesített termékcsoportra vonatkozó legmagasabb rendes érték alapján határozták meg, mivel ha más módszert választanának, az az együttműködés elmaradásának megjutalmazását jelentené. Ezt azonban mérsékli az a tény, hogy az együttműködő termelő által a hazai piacon értékesített összes termék a vizsgálatban érintett nagyobb átmérőjű termékcsoportokba tartozott, amelyek a kizárólag a nem együttműködő felek által exportált kisebb átmérőjű termékek csoportjaival összehasonlítva olcsóbbak.

c) *Exportár*

Együttműködő felek

(38) A vizsgálati időszak során az együttműködő termelő közvetlenül és egy vele üzleti kapcsolatban álló lengyel közvetítő kereskedőn keresztül egyaránt értékesítette az érintett terméket a Közösségben. Az exportárat a közvetlen ügyletek, valamint az egyik kapcsolt kereskedelmi társaságon keresztül lebonyolított ügyletek figyelembevételével határozták meg. A kereskedelmi társaságon keresztül lebonyolított ügyletek esetében a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árak segítségével számították ki az exportárat. Mivel a kapcsolt kereskedő szerepe a jutalékos rendszerben tevékenykedő kereskedőkéhez hasonló, a jutalék mértékét a kereskedelmi társaság által alkalmazott és annak telephelyén ellenőrzött kereskedelmi árrés alapján határozták meg. Ezt az árrést levonták a kapcsolt vállalat által a közösségi független fogyasztóknak felszámított árakból.

Nem együttműködő felek

Az alaprendelet 18. cikkének (5) bekezdésével összhangban a Bizottság a három nem együttműködő termelő/exportőr tekintetében az érintett KN-kódokra vonatkozó Eurostat behozatali statisztikákat választotta független információforrásnak. Ennek alapján állapították meg az exportárat, miután az összes behozatalból levonták az együttműködő termelő által közvetlenül, valamint az együttműködő kapcsolt kereskedelmi vállalaton keresztül lebonyolított közösségi értékesítések mennyiségét és értékét.

d) *Összehasonlítás*

(39) Annak érdekében, hogy gyártelepi szinten megfelelően összehasonlítsák a rendes értéket és az exportárat, az árak összehasonlíthatóságát bizonyítottan befolyásoló különbségeket kellőképpen kiigazították. Az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban a kiigazítást a fizikai jellemzők, a szállítási, biztosítási, anyagmozgatási és járulékos költségek, valamint a jutalékok és a hitelköltségek tekintetében végezték el.

e) *Dömpingkülönbözet*

(40) Az együttműködő termelő tekintetében a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 2. cikkének (11) bekezdésével összhangban a súlyozott átlag rendes érték és a súlyozott átlag exportár termékcsoportonkénti összehasonlítása alapján számították ki. A teljes behozatal közösségi határparitáson számított CIF-értékének százalékában kifejezett dömpingkülönbözet az egyedüli együttműködő termelő tekintetében a következő:

– Huta Batory SA: 7,1 %

A nem együttműködő felek tekintetében a maradvány dömpingkülönbözetet a (37) preambulumbekezdés utolsó bekezdésében megállapított rendes érték és a (38) preambulumbekezdés utolsó bekezdésében megállapított exportár összehasonlítása alapján határozták meg. A behozatalok közösségi határparitáson számított CIF-értékének százalékában kifejezett maradvány dömpingkülönbözet 33,2 %.

4. **Horvát Köztársaság**

(41) A Horvát Köztársasággal kapcsolatban az okozott kárra vonatkozó megállapításokat figyelembe véve (lásd az (51) és (69) preambulumbekezdést) nem tartották szükségesnek a dömpinggel kapcsolatos vizsgálat folytatását.

D. **A KÖZÖSSÉGI IPARÁG**

(42) A két vizsgálatban ugyanazok a közösségi termelők működtek együtt (lásd a (8) preambulumbekezdést). Ezek a vállalatok a vizsgálat tárgyát képező termék közösségi termelésének több mint 90 %-át képviselték, és így az érintett termék teljes termelésének fő hányadát tették ki a Közösségben.

(43) Több exportőr állította azt, hogy termékeiket néhány panaszos közösségi termelő vásárolta meg és importálta. Azt állították, hogy ezeket a termelőket ki kell zárni a közösségi iparág meghatározásából, amelyet az okozott kárnak az alaprendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján történő értékelése céljából végeznek el.

Az állítást bizonyítékkal nem támasztották alá. Ezen túlmenően a Bizottság által elvégzett vizsgálat szerint egyik közösségi termelő sem importálta az érintett terméket, viszont néhány, a közösségi termelőkkel üzleti kapcsolatban álló importőr kis mennyiségben importálta az érintett terméket a vizsgálati időszak alatt. Ezeket a behozatalokat a közösségi piacon kizárólag ezek a kapcsolt importőrök értékesítették újra, amelyekről megállapították, hogy függetlenül működtek, és még a saját kapcsolt termelőik értékesítési osztályaival is versenyben álltak. Egyébként a tények vizsgálata kimutatta, hogy e behozatalok mennyisége az érintett termék egyes közösségi termelők által lebonyolított teljes közösségi piaci értékesítésének kevesebb mint 3 %-át tette ki.

Ezért úgy ítélték meg, hogy az ilyen alacsony szintű behozatal nem okozhatott kárt a közösségi termelőknek, így semmi sem indokolja az említett termelők kizárását a közösségi iparágból.

Következésképpen a (8) preambulumbekezdésben felsorolt termelők a továbbiakban „közösségi iparágként” szerepelnek, az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében.

E. **AZ OKOZOTT KÁR**

1. **Előzetes megjegyzés**

(44) Meg kell említeni, hogy a Magyarországgal, Lengyelországgal és a Horvát Köztársasággal szemben jelenleg hatályban lévő dömpingellenes intézkedések mennyiségi plafonok és árkötelezettségek kombinációjából álló kötelezettségvállalások, értékvám formájában kivetett maradvány vámokkal. Azt is meg kell jegyezni, hogy a Cseh Köztársaságból és a Szlovák Köztársaságból származó, varrat nélküli csövekre (amelyek ilyenformán az érintett terméket is tartalmazták) 1993 és 1995 között vámkontingensek vonatkoztak, azaz a mennyiségi plafonon belül azokat vámmentesen importálták, a vámkontingens kimerítését követően viszont 30 %-os vámot vetettek ki. Ez a rendszer 1995 végén ért véget.

(45) Azt is meg kell jegyezni, hogy a jelenlegi vizsgálat két vizsgálat eredményeit vonja össze, amelyek közül az egyik az ideiglenes rendelet közzétételéhez vezetett. Az okozott kárral, az okozati összefüggéssel és a közösségi érdekkel kapcsolatos megállapításokat az ideiglenes rendelet megállapításaival összefüggésben kell értelmezni.

2. **Fogyasztás**

(46) Az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekezdése szerint a közösségi fogyasztás 1992-ben havi 89 900 tonna, 1993-ban 69 700 tonna, 1994-ben 84 070 tonna, 1995-ben 92 730 tonna, a vizsgálati időszak alatt pedig 92 130 tonna volt. E megállapítást nem vonták kétségbe, ezért azt megerősítik.

3. **Dömpingelt behozatalok**

a) *Összesített értékelés*

(47) Az ideiglenes rendeletben a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból érkező behozatalokat a kárelemzés céljából összesítve kell értékelni, mivel az érintett terméket mindegyik exportáló országból jelentős mennyiségben importálták, ezek a behozatalok jelentős piaci részesedéssel rendelkeztek és versenyben álltak mind egymással, mind a közösségi iparág által gyártott termékekkel.

(48) Néhány exportőr azt állította, hogy a behozatalok eltérő mennyisége és növekedési aránya, valamint a versenyfeltételek különbözősége miatt e kiviteleknek a Közösségre gyakorolt hatását egyénileg kell értékelni.

(49) Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy azok az alaprendelet 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kritériumok, amelyek szerint összegezni lehet a négy országból érkező behozatalokat, mind a négy érintett ország behozatala esetében teljesültek, azaz:

– az egyes országok tekintetében megállapított dömpingkülönbözet meghaladta a minimális százaléklábat (azaz 5,1 % és 38,2 % között volt);

– az egyes országokból érkező behozatal mennyisége nem volt elhanyagolható; az exportáló országok piaci részesedése 3–8,3 % volt, azaz meghaladta a minimális, 1 %-os piaci részesedést;

– az importált termékek és a közösségi iparág által értékesített termékek közötti versennyel kapcsolatban a vizsgálat megállapította, hogy az importált termékek felcserélhetők, az áraik hasonlóképpen alakultak, behozataluk hasonló értékesítési csatornákon keresztül, alacsony árakat alkalmazó értékesítési politika keretében történt, aminek következtében magas áralákínálást állapítottak meg (17,5 % és 43,2 % között), továbbá egyidejűleg jelen voltak ugyanazon a földrajzi területen, és mind egymással, mind pedig a közösségi iparág által gyártott termékekkel versengtek.

Az a tény, hogy a Cseh Köztársaságból és a Szlovák Köztársaságból származó érintett termékekre 1995. december 31-ig vámkontingensek vonatkoztak, nem módosítja azt a következtetést, hogy e behozatalok teljesítik az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésében megállapított kritériumokat. Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy a rendszer lejártát követően az érintett behozatalok piaci részesedése a Cseh Köztársaság esetében az 1995-ös 6,7 %-ról 1996 első nyolc hónapja alatt 9,6 %-ra, míg a Szlovák Köztársaság esetében ugyanezen időszak alatt 2,1 %-ról 3,4 %-ra nőtt.

A fent említett indokok alapján megállapították, hogy az ideiglenes rendelet (49) preambulumbekezdésének következtetéseit fenn kell tartani.

(50) A két egyidejűleg folytatott vizsgálat figyelembevételével azt is megvizsgálták, hogy a Magyarországról, Lengyelországból és Horvátországból származó behozatalok hatása és az új vizsgálatban érintett behozatalok hatása értékelhető-e összesítve.

(51) A Horvátországból származó behozatallal kapcsolatban megállapították, hogy közösségi piaci részesedése az 1992. évi 1,8 %-ról a vizsgálati időszak alatti 0,7 %-ra csökkent. Mivel a többi behozatallal ellentétben e behozatalok mennyisége eleve alacsony volt, és erőteljesen csökkent, úgy ítélték meg, hogy ezeket nem kell összesítve értékelni. Mivel a Horvátországból származó behozatalokra dömpingellenes intézkedések vonatkoznak, e következtetés során figyelembe vették az alábbi (70) preambulumbekezdés megállapításait is, miszerint a horvát behozatal valószínűleg nem fog újabb kárt okozni.

(52) A Magyarországról és Lengyelországból származó behozatalokkal kapcsolatban megállapították, hogy az új vizsgálat szerinti behozatalokhoz hasonlóan ezeket is nagy mennyiségben és jelentős dömpingkülönbözettel bonyolították le.

Azt állították, hogy a Magyarországról származó behozatal elhanyagolható, így nem kell figyelembe venni az összesített értékelés során az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének megfelelően. A vizsgálat azonban nem azt mutatta ki, hogy ez a behozatal tényleg elhanyagolható lenne.

Ezenkívül mindkét vizsgálat megállapította, hogy hasonlóak voltak az importált termékek közötti, illetve az importált termékek és a közösségi termékek közötti verseny feltételei, különösen azért, mert az összes terméket hasonló terméknek tekintették, és a közösségi iparág árainak jelentős mértékben alákínált áron értékesítették őket (Lengyelország tekintetében 17–21,3 %-os, Magyarország tekintetében pedig 25,4 %-os áralákínálás). Az a tény, hogy ezekre a behozatalokra a bázisidőszakban mennyiségi kötelezettségvállalás vonatkozott, nem befolyásolta azt a következtetést, amely szerint a kárelemzés céljából e behozatalok a többi vizsgált behozatallal összesítve értékelhetők. Még ha korlátozták is a Közösségbe exportált mennyiségeket, és az új vizsgálatban érintett országok exportőreinek áraihoz viszonyítva pedig bizonyos mértékben emelkedtek az áraik, a Magyarországról és Lengyelországból származó behozatalokat továbbra is dömpingelt, a közösségi termelők árainak jelentős mértékben alákínált árakon értékesítették.

(53) Az összesítésre vonatkozó fenti megállapítások ahhoz a következtetéshez vezettek, hogy Horvátország kivételével indokolt a két vizsgálatban érintett országokból (a továbbiakban: exportáló országok) érkező dömpingelt behozatalok hatásának összesített értékelése.

b) *A dömpingelt behozatalok összesített mennyisége és piaci részesedése*

(54) Nem emeltek kifogást azokkal az ideiglenes megállapításokkal szemben, amelyek szerint az összesített behozatal az 1992-es 201 920 tonnáról 1993-ban 96 080 tonnára esett vissza, majd 1994-ben 195 220 tonnára, 1995-ben 230 810 tonnára, a vizsgálati időszakban pedig 268 670 tonnára nőtt, ezért e megállapításokat megerősítik.

Ugyanez alkalmazandó a megfelelő piaci részesedésre is, amely 1992-ben 18,7 %, 1993-ban 11,5 %, 1994-ben 19,4 %, 1995-ben 20,7 %, a vizsgálati időszakban pedig 24,3 % volt.

c) *A dömpingelt behozatalok ára*

(55) Az exportáló országokra vonatkozó áralákínálás meghatározása érdekében a vizsgálati időszakra vonatkozó adatokat elemezték. E célból az érintett varrat nélküli csövek tekintetében összehasonlították az érintett exportáló országok súlyozott átlag értékesítési árait és a közösségi termelők súlyozott átlag értékesítési árait. Az árakat az első

független közösségi fogyasztónak történő értékesítés szintjén hasonlították össze. Az adatok összehasonlíthatóságának biztosítása érdekében a közösségi termelők és az importált termékek árait megfelelő esetben a szállítási költségek tekintetében gyártelepi paritáson és közösségi CIF-határparitáson kiigazították. Ezenkívül a rendelkezésre álló információk alapján az importárat kiigazították az importőr által felszámított kereskedelmi árréssel is, amely tartalmazta a vámkezelési és anyagmozgatási költségeket, a jutalékokat, a finanszírozási költségeket és a nyereséget.

Az összehasonlítás mindegyik érintett országgal és exportőrrel kapcsolatban kimutatta az áralákínálást. A közösségi termelők árainak százalékában kifejezett súlyozott átlag ár-alákínálási különbözetek a következők:

– Cseh Köztársaság: 21,2–43,2 %

– Magyarország: 25,7 %

– Lengyelország: 17–21,3 %

– Románia: 25,8 %

– Oroszország: 41,5 %

– Szlovák Köztársaság: 17,5 %

4. **A közösségi iparág helyzete**

(56) Mivel az ideiglenes rendeletben a közösségi iparág helyzetével kapcsolatos, már bemutatott megállapításokat egyik fél sem vitatta, a végleges megállapítások céljából azokat megerősítik, és az egyszerűség kedvéért az alábbiakban ismét bemutatják.

a) *Kapacitás, termelés és kapacitáskihasználás*

(57) 1992 és a vizsgálati időszak között tizenegy termelőüzem szüntette meg a termelést, ami azt jelenti, hogy az időszak kezdetén a varrat nélküli acélcsövek tekintetében meglévő teljes közösségi termelőkapacitás körülbelül egynegyedével csökkent.

A közösségi iparág termelése az 1992-es 1 136 640 tonnáról 1995-re 996 036 tonnára, majd a vizsgálati időszakban 938 184 tonnára csökkent. A kapacitás jelentős csökkenésének megfelelően a kapacitáskihasználás 63,5 %-ról 75,9 %-ra nőtt, majd az említett időszak alatt 71,3 %-ra esett vissza.

b) *Értékesítési mennyiség és piaci részesedés*

(58) A közösségi termelők értékesítése az 1992-es 781 770 tonnáról 1995-re 775 721 tonnára, majd a vizsgálati időszakban 722 042 tonnára csökkent.

A közösségi iparág piaci részesedése az 1992-es 75,2 %-ról 1995-re 72,1 %-ra, majd a vizsgálati időszak alatt további 4,8 %-kos csökkenéssel 67,3 %-ra esett vissza.

c) *Értékesítési árak*

(59) A közösségi termelők által a közösségi piacon értékesített érintett termék átlagos egységára 1992-ben 576 ECU/tonna, 1995-ben 578 ECU/tonna, a vizsgálati időszak alatt pedig 593 ECU/tonna volt, ami összességében 3 %-os emelkedésnek felel meg.

d) *Nyereségesség*

(60) A közösségi iparágat a hasonló termék bázisidőszak alatti értékesítése során pénzügyi veszteség érte. 1992 és 1994 között ez a veszteség átlagosan 8 % volt. 1995-ben javult az értékesítések hozama (–2,1 %), és ez a vizsgálati időszakban is folytatódott, azonban nem lépte át a megtérülési küszöböt. Százalékban kifejezve a következőképpen alakult a nyereségesség:

1992	1993	1994	1995	Vizsgálati időszak
–7,0	–12,2	–7,9	–2,2	–0,7

A veszteségek csökkenését jelentős mértékben az ágazatban bevezetett dömpingellenes intézkedések tették lehetővé. Az intézkedések bevezetése nélkül a pénzügyi veszteségek nem, illetve csak kis mértékben csökkentek volna. Ráadásul az enyhe fellendülés egy olyan időszakban volt tapasztalható, amikor jelentős szerkezetátalakítási intézkedéseket hajtottak végre, amelyek többek között a már említett üzemleállításokhoz vezettek. Ezek a fejlemények azonban nem voltak elégségesek ahhoz, hogy a közösségi iparág olyan bevételekre tegyen szert, amelyek fedeznék az iparág növekvő termelési költségeit és a szerkezetátalakítási beruházások magas költségét, továbbá ésszerű nyereséget biztosítanának, és lehetővé tennék, hogy az iparág felépüljön a korábbi évek veszteségeiből és biztosítsa hosszú távú életképességét.

e) *Foglalkoztatás*

(61) A közösségi iparág foglalkoztatása folyamatosan, 1992 és a vizsgálati időszak vége között közel 35 %-kal csökkent, aminek következtében abszolút értékben körülbelül 2 800 munkahely szűnt meg.

5. **Az okozott kárra vonatkozó végleges következtetés**

(62) A közösségi iparág bázisidőszak alatti gazdasági teljesítményének elemzése kimutatta, hogy 1992 és 1996 augusztusa között annak ellenére csökkent a termelés, az értékesítési mennyiség, a piaci részesedés és a foglalkoztatás, hogy a termelési költségek csökkentése érdekében jelentős szerkezetátalakítást hajtottak végre.

A szerkezetátalakítás és a hatályban lévő intézkedések lehetővé tették, hogy a közösségi iparág növelje a kapacitáskihasználását és javítson pénzügyi eredményén, amely ennek ellenére továbbra is negatív maradt a vizsgálati időszak

alatt (–0,7 %), tehát nem lépte át a megtérülési küszöböt, és nem tette lehetővé a közösségi iparág hosszú távú életképességének biztosítását.

Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a bázisidőszak alatt az alaprendelet 3. cikke értelmében jelentős kár érte a közösségi iparágat, ami az értékesítések csökkenésében, a piaci részesedés és a foglalkoztatás visszaesésében, valamint pénzügyi veszteségekben mutatkozott meg.

F. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

1. **A dömpingelt behozatalok hatása**

a) *A Cseh Köztársaságból, Magyarországról, Lengyelországból, Romániából, Oroszországból és a Szlovák Köztársaságból érkező behozatalok összesített hatása*

(63) Miközben a közösségi fogyasztás viszonylag állandó maradt, a Cseh Köztársaságból, Magyarországról, Lengyelországból, Romániából, Oroszországból és a Szlovák Köztársaságból érkező behozatalok teljes piaci részesedése az 1992-es 18,7 %-ról a vizsgálati időszak alatti 24,3 %-ra nőtt, ami 5,6 százalékpontos növekedésnek felel meg. Ezzel szemben a közösségi iparág piaci részesedése 7,9 százalékponttal, 75,2 %-ról 67,3 %-ra csökkent ugyanebben az időszakban. Figyelembe véve, hogy mindegyik exportáló ország tekintetében jelentős áralákínálást állapítottak meg, és az érintett dömpingelt behozatalok piaci részesedésének növekedése egybeesett a közösségi iparág helyzetének romlásával, azt a következtetést vonták le, hogy a hat érintett országból érkező behozatal összességében hátrányosan befolyásolta a közösségi iparág helyzetét.

b) *A Horvátországból származó behozatalok hatása*

A Horvátországból származó behozatallal kapcsolatban megállapították, hogy csökkenő mennyisége és piaci részesedése miatt önmagában nem okozott jelentős kárt a közösségi iparágnak.

2. **Egyéb tényezők hatása**

a) *Más behozatalok*

(64) Néhány exportőr azt állította, hogy más országokból, például Argentínából olyan mennyiségben és olyan áron érkezett behozatal, ami kárt okozott a közösségi iparágnak. A vizsgálat feltárta, hogy a két vizsgálatban nem érintett harmadik országokból származó behozatalok piaci részesedése az 1992-es 4,3 %-ról 1995-ben 6,5 %-ra, majd a vizsgálati időszak alatt 7,7 %-ra nőtt. Bár e behozatalok mennyisége nőtt, a rendelkezésre álló statisztikai adatok alapján azonban megállapították, hogy az áraik lényegesen magasabbak voltak a dömpingelt behozatalok árainál, és semmi sem utalt arra, hogy a két vizsgálatban nem érintett harmadik országokból származó behozatalokat dömpingelt áron értékesítenék. Ezért azt a következtetést vonták le, hogy a szóban forgó egyéb behozatalok egyáltalán nem, illetve legfeljebb kis mértékben befolyásolták a közösségi iparág helyzetét.

b) *Az általános gazdasági helyzet*

(65) Az ideiglenes rendelet megállapításai szerint 1993-ban a világgazdasági recesszió következtében csökkent a közösségi fogyasztás, ami elsősorban az érintett termék felhasználóit érintette (gépjárműgyártás, építőipar stb.). Az említett évben az érintett exportáló országokból érkező behozataloknak is nagyon alacsony volt a mennyisége és ennek megfelelően a piaci részesedése, a közösségi iparág pedig a közösségi piaci értékesítés, az árak és a nyereségesség szempontjából a legrosszabb eredményeket érte el.

Mindezek alapján egyértelmű, hogy a piaci viszonyok 1993. évi romlása hátrányosan érintette a közösségi iparág helyzetét.

Az 1993-as kivételes helyzettől eltekintve azonban a bázisidőszak fennmaradó részében (1992-ben, valamint 1994 és a vizsgálati időszak között) a fogyasztás viszonylag állandó maradt. Az állandóság azonban elsősorban az érintett országokból érkező dömpingelt behozataloknak kedvezett, amelyek piaci részesedése nőtt, míg a közösségi iparág piaci részesedése folyamatosan csökkent. Az általános gazdasági helyzet tehát nem minden esetben okolható a közösségi iparág folyamatos nehézségeiért. A közösségi termelők által végrehajtott jelentős mértékű racionalizálás és szerkezetátalakítási intézkedések, valamint az adott időszak alatt hatályban lévő kereskedelmi védintézkedések alapján a közösségi iparágnak sokkal gyorsabban kellett volna javítania a helyzetén, és egyértelműen jobb eredményeket kellett volna elérnie 1995-ben és 1996-ban.

c) *A közösségi iparág szerkezetátalakítása*

(66) Néhány exportőr azt állította, hogy a közösségi iparág bázisidőszak alatti elégtelen teljesítménye nem a dömpingelt behozatalra vezethető vissza, hanem az iparágban ebben az időszakban végrehajtott szerkezetátalakításra.

Kétségtelen, hogy a közösségi iparág felesleges kapacitás miatt végrehajtott szerkezetátalakítása bizonyos mértékben hozzájárulhatott volna a termelés, az értékesítés és a foglalkoztatás csökkenéséhez. Azonban az érintett országokból érkező dömpingelt behozatal mennyisége és piaci részesedése, valamint a megállapított ár-alákínálási különbözet alapján egyértelmű, hogy a dömpingelt behozatal önmagában is jelentős kárt okozott a közösségi iparágnak.

3. **Következtetés**

(67) Bár az 1993-as világgazdasági recesszió és a közösségi iparág szerkezetátalakítása kétségtelenül negatív hatást gyakorolhatott a közösségi iparág bázisidőszak alatti teljesítményére, a fenti megfontolások alapján azonban meg kell állapítani, hogy a Cseh Köztársaságból, Magyarországról, Lengyelországból, Romániából, Oroszországból és a Szlovák Köztársaságból érkező dömpingelt behozatalok a jelentős áralákínálás és a dömpingelt behozatal jelentős mennyisége révén önmagában is súlyos kárt okoztak a közösségi iparágnak, és a felülvizsgálat tárgyát képező jelenlegi dömpingellenes intézkedések nem érték el eredeti céljukat. A Horvátországból származó behozatal tekintetében megállapítható, hogy az önmagában nem okozott komoly kárt a közösségi iparágnak.

Érdemes megjegyezni, hogy az egyes összesített behozatalokra alkalmazandó intézkedések hatályon kívül helyezése esetén még súlyosabb lenne a közösségi iparágnak okozott kár. Magyarország és Lengyelország jelentős kapacitással rendelkezik a Közösségbe irányuló kivitelre, mivel sem a hazai fogyasztás, sem pedig a harmadik országokba irányuló kivitel nem tud felvenni további mennyiségeket. Azt is meg kell jegyezni, hogy a Lengyelországban rendelkezésre álló kapacitás a vizsgálati időszakot követően körülbelül 15 %-kal nőtt.

G. **A KÁR FOLYTATÓDÁSÁNAK VAGY MEGISMÉTLŐDÉSÉNEK VALÓSZÍNŰSÉGE – HORVÁTORSZÁG**

(68) A Magyarországra, Lengyelországra és a Horvát Köztársaságra vonatkozó vizsgálat időközi felülvizsgálat volt, amelyet az új vizsgálattal egyidejűleg kezdeményeztek azzal a céllal, hogy megvizsgálják a varrat nélküli csövek Közösségbe irányuló valamennyi behozatalával kapcsolatos általános helyzetet. Megállapították, hogy a dömpingelt behozatalok, amelyek hatását összesítve értékelték, valóban kárt okoztak. Ezért nem kellett tovább vizsgálni annak lehetőségét, hogy a Magyarországról és Lengyelországból származó behozatalra vonatkozó dömpingellenes intézkedések hatályon kívül helyezése vagy módosítása esetén folytatódik vagy megismétlődik-e a súlyos kár.

A Horvátországból származó behozatalok esetében azonban – amelyeket nem összesítettek a vizsgálatban érintett többi behozatallal – el kell végezni ezt a vizsgálatot.

(69) A dömpingellenes intézkedések bevezetését követően a Horvátországból származó behozatal jelentősen visszaesett (az 1992-es 19 201 tonnáról a vizsgálati időszak alatti 8 077 tonnára), ami az (51) preambulumbekezdésben meghatározottak szerint azt jelenti, hogy e behozatalok piaci részesedése 1,8 %-ról 0,7 %-ra csökkent.

A bázisidőszak alatt a horvát termelők a Közösségbe irányuló kivitele jelentősen elmaradt az 1993-ban elfogadott mennyiségi kötelezettségvállalásban meghatározott szinttől. Az utóbbi évek háborús helyzete miatt Horvátországban a varrat nélküli csövek gyártására használt termelőberendezések részben megsemmisültek, és jelentősen csökkent a munkaerő. Ennek következtében az elméletileg rendelkezésre álló termelőkapacitásnak csupán egynegyedét, megközelítőleg évi 35 000 tonnát, lehetett kihasználni. Az érintett termék termelése az 1992-es körülbelül 34 000 tonnáról 10 515 tonnára esett vissza a vizsgálati időszak alatt, így a kapacitáskihasználás 97 %-ról 37 %-ra csökkent. A belföldi értékesítés ugyanezen időszak alatt 8 000 tonnáról 2 100 tonnára esett vissza, a Közösségen kívüli országokba irányuló kivitel pedig elhanyagolható volt.

A Közösségbe irányuló kivitel mennyiségének érezhető növekedése nem várható, az esetleges áralákínálás pedig csak korlátozott nyomást gyakorol a közösségi termelők áraira, illetve nem akadályozza meg a közösségi iparág áremelését. Továbbá a volt Jugoszlávia területén folyó növekvő mértékű újjáépítési tevékenység következtében valószínűleg növekedni fog a belföldi értékesítés, és horvát kivitel a térség piacaira fog összpontosulni.

A Horvátországgal szemben bevezetett intézkedések hatályon kívül helyezése esetén valószínűleg nem fog érezhetően növekedni a Horvátországból érkező behozatal mennyisége. Ezért nem valószínű, hogy megismétlődik a súlyos kár.

Következtetés

(70) Horvátországgal kapcsolatban úgy ítélték meg, hogy a meglévő dömpingellenes intézkedések hatályon kívül helyezése esetén nem valószínű a károkozás megismétlődése, így az adott körülmények mellett ezekre az intézkedésekre a továbbiakban nincs szükség.

H. **A KÖZÖSSÉGI ÉRDEK**

1. **Bevezetés**

(71) Figyelembe véve, hogy mind az új dömpingellenes vizsgálat, mind pedig az időközi felülvizsgálat ugyanarra a piacra, a szóban forgó varrat nélküli csövek közösségi piacára vonatkozott, a közösségi érdek elemzését a két vizsgálat tekintetében összevontan végezték el. Az elemzés célja, hogy a két eljárásban érintett felek mindegyike tekintetében megállapítsa az intézkedések lehetséges hatását, illetve annak következményeit, ha az intézkedéseket nem fogadják el.

(72) Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (68) és azt követő preambulumbekezdéseiben értékelték az összes érintett érdeket, beleértve a közösségi iparág, az importőrök/kereskedők és a későbbi felhasználói iparágak érdekeit is. Az ideiglenes rendelet idején rendelkezésre álló információk alapján a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy nincs olyan kényszerítő ok, amely miatt nem kell kiigazítani a káros dömping kereskedelmet torzító hatását.

(73) Az ideiglenes rendelet közzétételét követően egyik érintett fél sem tett észrevételt a Bizottság közösségi érdekre vonatkozó ideiglenes következtetései tárgyában.

Bár a felhasználói iparágak nem működtek együtt az ideiglenes vizsgálat során, a Bizottság folytatta vizsgálatát, hogy befejezze az intézkedéseknek az említett iparágakra gyakorolt hatásával kapcsolatos elemzést. Ennek érdekében felvette a kapcsolatot a panaszossal, az importőrökkel és a különböző feldolgozó iparágak egy szövetségével, amely iparágak többek között az érintett terméket is használják. E források alapján hét ipari felhasználót azonosítottak, amelyeknek ad hoc kérdőívet küldtek. Csak négy vállalat nyújtott be használható észrevételt vagy választ.

Figyelembe véve az ezekből a válaszokból nyert további információkat, és, hogy az ideiglenes rendeletben található megállapításokra nem érkeztek észrevételek, a következő következtetésre lehet jutni.

2. **A közösségi iparágra gyakorolt hatás**

a) *A dömpingellenes intézkedések bevezetésének valószínű hatása*

(74) A dömpingellenes intézkedések elfogadását követően az importált termék ára várhatóan emelkedni fog. Ennek következtében visszaesik az importált mennyiség és csökken a piaci kínálat, ami lehetővé teszi a közösségi iparág termelésének és értékesítésének növelését.

A közösségi iparág árai valószínűleg bizonyos mértékig emelkedni fognak, de a már említett kapacitásfelesleg és a piac átláthatósága miatt semmiképpen sem érik majd el a dömpingellenes vám teljes mértékét.

A közösségi iparág termelési mennyiségének növekedése következtében magasabb kapacitáskihasználási arány és az érintett termék egységköltségeinek csökkenése várható, ami lehetővé teszi, hogy a közösségi iparág elfogadhatóbb pénzügyi helyzetbe kerüljön.

b) *Az intézkedések bevezetése elmulasztásának várható hatásai*

(75) A bázisidőszak alatti viszonylagos javulás ellenére a közösségi iparág helyzete továbbra sem tekinthető kielégítőnek. E körülmények között, amennyiben nem fogadják el, illetve nem tartják fenn a dömpingellenes intézkedéseket, a helyzete várhatóan ismételten romlani fog, ami a termelési mennyiség, a kapacitáskihasználási arány és a piaci részesedés visszaesésében, valamint a pénzügyi veszteségekben és a foglalkoztatás csökkenésében mutatkozik meg. Ez tovább veszélyeztetné az iparág arra való képességét, hogy a teljes termékskálát versenyképes áron állítsa elő.

Ahogy arra az ideiglenes rendelet (73) preambulumbekezdése is rámutatott, a szóban forgó ágazat jelentős mértékben függ az ésszerű kapacitáskihasználástól. Ez csak akkor érhető el, ha megfelelő szinten gyártják a szabványos, kereskedelmi felhasználású vagy olajszállításra szolgáló csöveket, amelyek közvetlen versenyhelyzetben vannak a dömpingelt termékekkel. A szabványos csövek gyártásának visszaesése veszélybe sodorná a jobb minőségű csövek gyártását, ezzel pedig az egész varrat nélküli cső ágazat életképességét.

3. **Az intézkedések hatása az importőrökre/kereskedőkre**

(76) Az ideiglenes rendelet (74) preambulumbekezdésében a Bizottság azt a következtetést vonta le, hogy az intézkedéseknek valószínűleg minimális hatása lesz a közösségi importőrök általános helyzetére, mivel sokféle termékkel kereskednek, az acéltermékek teljes termékskáláját értékesítik, a szóban forgó varrat nélküli csövek pedig teljes forgalmuknak csupán kis hányadát teszik ki.

mivel ezzel kapcsolatban további észrevételeket nem nyújtottak be, azt a következtetést lehet levonni, hogy a dömpingellenes intézkedéseknek várhatóan semmilyen, illetve legfeljebb elhanyagolható hatása lesz az érintett termék importőreinek/kereskedőinek helyzetére.

4. **A későbbi ipari felhasználókra gyakorolt hatás**

(77) Az ideiglenes rendelet (71) preambulumbekezdése szerint az érintett terméknek számos későbbi ipari felhasználója van, mint például a gépgyártás, a folyadékok szállítása (olaj, gáz, víz stb.), a vegyipar és a petrolkémiai ipar, az erőművek (az atomerőműveket is beleértve), a gépjárműgyártás és az építőipar.

A fent említett beérkezett észrevételek és válaszok (lásd a (73) preambulumbekezdést) elemzése alapján azt a következtetést vonták le, hogy a dömpingellenes intézkedések elfogadása vagy fenntartása miatt bekövetkező áremelkedésnek jelentéktelen hatása van a későbbi ipari felhasználók költségeire.

Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy az új dömpingellenes vizsgálatban és az időközi felülvizsgálatban érintett országokból érkező dömpingelt behozatalok legalább 85 %-át nagykereskedőknek értékesítik, akik a dömpingelt áraknak köszönhetően észrevehetően magasabb haszonkulcsot tudtak elérni. Amennyiben a kereskedők az intézkedések néhány vagy összes hatásának figyelembevétele érdekében kiigazítják a haszonkulcsot, ezek az intézkedések egyáltalán nem tükröződnének értékesítési áraikban.

A fentiek alapján azt a következtetést vonták le, hogy a dömpingellenes intézkedéseknek az árakra gyakorolt hatása a későbbi ipari felhasználók tekintetében elhanyagolható.

5. **Következtetés**

(78) A fent említett tényezők alapján azt a következtetést vonták le, hogy nincs olyan kényszerítő ok, amely miatt nem kell kiigazítani a káros dömping kereskedelmet torzító hatását, és ennek megfelelően a védintézkedések elfogadása vagy fenntartása a Közösség érdeke.

I. **VÉGLEGES VÁM**

1. **Az új vizsgálatban érintett országok**

(79) Emlékeztetni kell arra, hogy az ideiglenes rendelet (78) és azt követő preambulumbekezdései szerint annak érdekében, hogy a vizsgálat befejezése előtt megakadályozzák az érintett dömpingelt behozatalok által okozott további károkat, a Bizottság ideiglenes vámok formájában dömpingellenes intézkedéseket fogadott el.

a) *Kárkülönbözet*

(80) A közösségi iparágnak a dömping által okozott kár megszüntetésére alkalmas vám szintjének meghatározása érdekében úgy ítélték, hogy a közösségi termelők gyártási költsége plusz egy ésszerű haszonkulcs alapján kell kiszámítani az ezekre a termelőkre vonatkozó árszintet. A hosszú távú beruházások szükségessége és a közösségi iparág által a dömping káros hatása nélkül elérhető bevételek alapján egy 5 %-os haszonkulcsot tekintettek ésszerű minimális értéknek.

A kár megszüntetéséhez szükséges különbözetet a független importőrök által alkalmazott kereskedelmi árrés tekintetében megfelelően kiigazított súlyozott átlag CIF-importárak és a közösségi termelők tekintetében a fent említettek szerint megállapított, kárt nem okozó áraknak az azonos kereskedelmi szinten történő összehasonlítása alapján számították ki. A számítás eredményeit az importált áruk közösségi határparitáson számított súlyozott átlagértékének százalékában fejezték ki. Ennek alapján a kár megszüntetéséhez szükséges különbözet:

– Cseh Köztársaság:	37,4–97,9 %
– Románia:	48,3 %
– Oroszország:	87,8 %
– Szlovák Köztársaság:	31 %

mivel ezzel kapcsolatban további észrevételt nem nyújtottak be, a kár megszüntetéséhez szükséges különbözet fenti meghatározását megerősítik.

b) *Végleges vám*

(81) Mivel a kár megszüntetéséhez fent megállapított különbözet magasabb a kiszámított dömpingkülönbözetnél, az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban a végleges dömpingellenes vámokat ez utóbbi szintjében kell megállapítani. A közösségi határparitáson számított árak százalékában kifejezett vámok mértéke a következő:

– Cseh Köztársaság:	
Vítkovice a.s.:	5,1 %
Nová Hut a.s.	5,1 %
Egyéb behozatalok:	28,6 %
– Románia:	
SC Artrom SA:	9,8 %
SC Silcotub SA:	9,8 %
SC Petrotub SA:	9,8 %
SC Republica SA Trade Company:	9,8 %
Egyéb behozatalok:	38,2 %
– Szlovák Köztársaság:	
Železiarne Podbrezová a.s.:	7,5 %
Egyéb behozatalok:	7,5 %
– Oroszország:	
Összes behozatal:	26,8 %

2. **Az időközi felülvizsgálatban érintett országok**

a) *Magyarország és Lengyelország*

(82) Mivel a Magyarországra és Lengyelországra vonatkozó felülvizsgálat megállapította, hogy a meglévő intézkedések ellenére a dömping kárt okozott, és úgy ítélték meg, hogy az e két országgal szembeni dömpingellenes intézkedések fenntartása a Közösség érdeke, egy felülvizsgált vámot határoztak meg.

A Magyarországról és Lengyelországból származó behozatalok okozta kár megszüntetéséhez szükséges kárkülönbözetet ugyanannak a (80) preambulumbekezdésben ismertetett módszernek a felhasználásával számították ki, mint az új vizsgálatban érintett országok esetében; ezek a különbözetek:

– Magyarország esetében:

(Csepel Tubes Co. Ltd., az egyetlen magyar termelő)	45,9 %

– Lengyelország esetében:

Huta Batory SA:	37,2 %
Mások:	30,1 %

Az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban a vámtételt a kár megszüntetéséhez szükséges különbözet vagy a dömpingkülönbözet alapján kell megállapítani, attól függően, hogy melyik érték az alacsonyabb. Mivel a Huta Batory lengyel termelőre és az egyetlen magyar termelőre vonatkozó dömpingkülönbözet alacsonyabb a megállapított kárkülönbözetnél, a vámot az alacsonyabb érték alapján számítják ki. A többi lengyel termelő tekintetében a vámot a megállapított kárkülönbözet szintjén rögzítik.

(83) A fentiek alapján a Lengyelországra vonatkozó jelenlegi 10,8 %-os dömpingellenes vám és Magyarországra vonatkozó jelenlegi 21,7 %-os dömpingellenes vám helyett a következő vámokat kell alkalmazni.

– Magyarország:

Csepel Tubes Co. Ltd.:	36,5 %
Mások:	36,5 %

– Lengyelország:

Huta Batory SA:	7,1 %
Mások:	30,1 %

b) *Horvát Köztársaság*

(84) Az (51) preambulumbekezdés következtetései alapján, valamint figyelembe véve azt a tényt, hogy egyértelműen nem látható előre a Horvát Köztársaságból származó behozatal növekedésének veszélye (lásd a (69) preambulumbekezdést), és e körülmények között a jelentős kár megismétlődésétől nem kell tartani, a Horvát Köztársaság tekintetében nem rögzítettek végleges vámot.

J. **VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK**

(85) A dömpingre, az okozott kárra, az okozati összefüggésre és a közösségi érdekre vonatkozó fenti következtetések alapján mind az új vizsgálatban, mind pedig az eredeti vizsgálatban érintett országok tekintetében végleges intézkedéseket kell bevezetni, a Horvát Köztársaság kivételével, amellyel kapcsolatban meg kell szüntetni a dömpingellenes eljárást. Az intézkedések formája értékvám, amelynek mértékét az együttműködő vállalatok esetében egyedileg rögzítik. A nem együttműködő vállalatokra maradvány vám vonatkozik.

(86) Magyarország, Lengyelország, a Cseh Köztársaság, Románia és a Szlovák Köztársaság esetében azonban – figyelembe véve az érintett termékkel foglalkozó korábbi dömpingellenes eljárásokat, amelyek keretében vagy mennyiségi korlátozások, vagy pedig vámkontingensek vonatkoztak az említett országokra – helyénvalónak tartották az árra vonatkozó kötelezettségvállalások elfogadását, amelyeket az egyes vállalatok ajánlottak fel egy meghatározott mennyiségre. A kár megszüntetése tehát két eszközzel történik: egyrészt egy éves vámmentes mennyiség tekintetében felajánlott, árra vonatkozó kötelezettségvállalással, másrészt pedig az ezt meghaladó mennyiségre vonatkozó értékvámmal.

Annak biztosítására, hogy az értékvám alól mentesülő behozatalok mennyisége ne haladja meg azt a mennyiséget, amellyel kapcsolatban felajánlották a kötelezettségvállalást, a mentesség megadásának feltétele egy érvényes gyártmányigazolás bemutatása a tagállamok vámszerveinek, amelyen egyértelműen feltüntetik a termelőt, az érintett terméket, valamint a mellékletben felsorolt adatokat. Amennyiben kétség merül fel, a Bizottságnak kell határoznia az igazolás érvényességéről, és adott esetben meghoznia a szükséges intézkedéseket.

(87) Oroszországgal kapcsolatban a Bizottság megvizsgált egy közös kötelezettségvállalást a hat termelő közül attól a háromtól, akik a vizsgálat során jelentkeztek, és mérlegelte annak lehetőségét, hogy ezek az orosz termelők a kötelezettségvállalás ahhoz hasonló formájában részesüljenek, mint a társult országok termelői esetében elfogadott. Ez az ajánlat azonban nem volt elfogadható, mivel nem tartalmazta az orosz hatóságok részéről szükséges garanciákat arra, hogy lehetővé teszik a hatékony ellenőrzést, különösen a vámmentes küszöbértékkel kapcsolatban. Ezért a véglegesen megállapított szinten értékvámot kell kivetni.

A Tanács tudomásul veszi azonban, hogy az Oroszországra vonatkozó intézkedések módosíthatók, amennyiben a körülmények úgy alakulnak, hogy teljesülnek a kötelezettségvállalás elfogadásának feltételei.

K. A VÁMOK BESZEDÉSE AZ ÚJ VIZSGÁLATBAN ÉRINTETT ORSZÁGOK ESETÉBEN

(88) A jelenlegi vizsgálat körülményeinek figyelembevételével – azaz tekintettel arra, hogy a végleges intézkedéseinek formája és jellege a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból érkező behozatalokra kivetett értékvámhoz, illetve a Magyarországról, Lengyelországból és a Horvát Köztársaságból érkező behozatalokra vonatkozó meglévő kötelezettségvállalásokhoz képest megváltozott – a Tanács nem tartotta helyénvalónak az ideiglenes vámok beszedését.

Ezért a Tanács az alaprendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban úgy határozott, hogy a 918/97/EK bizottsági rendelet alapján az Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó érintett termék behozatalára kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokkal biztosított összegeket fel kell szabadítani.

L. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

(89) A Bizottság konzultált a Tanácsadó Bizottsággal az említett kötelezettségvállalások elfogadásáról, és mivel néhány ponton kifogást emeltek a kötelezettségvállalásokkal szemben, jelentést küldött a Tanácsnak a konzultációkról. Mivel a Tanács nem utasította el a kötelezettségvállalásokat, a felajánlott kötelezettségvállalásokat az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összhangban a 97/790/EK bizottsági határozattal [1] elfogadták,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a következő termékek Magyarországról, Lengyelországból, Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó behozatalára:

a) (a jelenleg a 7304 10 10 és a 7304 10 30 KN-kód alá sorolt) varrat nélküli csövek vasból és ötvözetlen acélból, olaj vagy gáz szállítására, 406,4 mm-t nem meghaladó külső átmérővel;

b) (a jelenleg a 7304 31 99 KN-kód alá sorolt) varrat nélküli, kör keresztmetszetű csövek vasból és ötvözetlen acélból, hidegen húzva vagy hidegen hengerelve, a precíziós cső kivételével;

c) (a jelenleg a 7304 39 91 és a 7304 39 93 KN-kód alá sorolt) más kör keresztmetszetű csövek vasból és ötvözetlen acélból, a menetes vagy menettel ellátható csövek kivételével, 406,4 mm-t nem meghaladó külső átmérővel.

(2) A vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított nettó árra alkalmazandó végleges dömpingellenes vám mértéke a következőképpen alakul:

Ország	Gyártó	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Magyarország	Csepel Tubes Co. Ltd (felszámolás alatt)	36,5 %	8717
	Mások	36,5 %	8900
Lengyelország	Huta Batory SA	7,1 %	8476
	Huta Andrzej SA	30,1 %	8719
	Huta Czestochowa	30,1 %	8482
	Huta Jednosc SA	30,1 %	8493
	Mások	30,1 %	8900
Oroszország	Valamennyi vállalat	26,8 %	
Cseh Köztársaság	Vítkovice a.s.	5,1 %	8058
	Nová Hut a.s.	5,1 %	8463
	Válcovny trub Chomutov a.s.	28,6 %	8464
	Mások	28,6 %	8900

[1] HL L 322., 1997.11.25., 63. o.

Ország	Gyártó	Vámtétel (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Románia	Artrom SA	9,8 %	8059
	Silcotub SA	9,8 %	8467
	Petrotub SA	9,8 %	8468
	Republica SA	9,8 %	8469
	Mások	38,2 %	8900
Szlovák Köztársaság	Železiarne Podbrezová a.s.	7,5 %	8060
	Mások	7,5 %	8900

(3) Eltérő rendelkezés hiányában a hatályban lévő vámrendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

(1) Amennyiben teljesítik a (2), (3) és (4) bekezdés feltételeit, mentesülnek az 1. cikk (1) bekezdésében előírt dömpingellenes vám alól azok a behozatalok, amelyeket azok a (4) bekezdésben felsorolt vállalatok gyártottak és értékesítettek a Közösségbe irányuló kivitel céljából, amelyek felajánlott kötelezettségvállalását a Bizottság elfogadta.

(2) A szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vámáru-nyilatkozat bemutatásakor a vámmentesség feltétele egy olyan érvényes, eredeti gyártmányigazolás bemutatása az illetékes tagállam vámszerveinek, amelyet a (4) bekezdésben felsorolt vállalatok egyike állított ki. A gyártmányigazolásnak teljesítenie kell a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalásban az ilyen igazolásokra előírt követelményeket, amelynek legfontosabb elemeit a melléklet sorolja fel.

(3) A (2) bekezdésben említett gyártmányigazolást a kiállításától számított három hónapon belül kell bemutatni. Azok a mennyiségek, amelyeket a dömpingellenes vámok alóli mentesség keretében jelentenek be közösségi behozatalra a tagállamok vámszerveinek, nem haladhatják meg az igazoláson megnevezett mennyiségeket. Az igazoláson megnevezett mennyiségeket meghaladó mennyiségekre vámot vetnek ki, és az 1. cikk (2) bekezdésében szereplő megfelelő kiegészítő TARIC-kód alatt jelentik be őket.

(4) Azokat a behozatalokat, amelyekhez gyártmányigazolást mellékelnek, a következő kiegészítő TARIC-kód alatt jelentik be:

Ország	Gyártó	Kiegészítő TARIC-kód
Magyarország	Csepel Tubes Co. Ltd (felszámolás alatt)	8521
Lengyelország	Huta Batory SA	8517
	Huta Andrzej SA	8518
	Huta Czestochowa	8519
	Huta Jednosc SA	8520
Cseh Köztársaság	Válcovny trub Chomutov a.s.	8507
Románia	Artrom SA	8508
	Silcotub SA	8509
	Petrotub SA	8514
	Republica SA	8515
Szlovák Köztársaság	Železiarne Podbrezová a.s.	8516

3. cikk

A 384/96/EK rendelet 14. cikkének (6) bekezdése alapján a Bizottságnak benyújtandó tagállami jelentések minden egyes szabad forgalomba bocsátás esetében feltüntetik a behozatal évét és hónapját, a KN-kódokat, TARIC-kódokat és kiegészítő TARIC-kódokat, az intézkedés típusát, a származási országot, a mennyiséget, az értéket, az importáló tagállamot és adott esetben a gyártmányigazolás sorozatszámát.

4. cikk

Az 1189/93/EK rendelet hatályát veszti.

5. cikk

Az érintett termék Horvátországból származó behozatalával szemben indított dömpingellenes eljárást megszüntetik.

6. cikk

A 918/97/EK rendelet alapján az érintett termék Oroszországból, a Cseh Köztársaságból, Romániából és a Szlovák Köztársaságból származó behozatalára kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokkal biztosított összegeket felszabadítják.

7. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1997. november 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

J.-C. JUNCKER

MELLÉKLET

A 2. cikk (2) bekezdésében említett gyártmányigazolás [1] fő adatai

a) Az igazolás száma.

b) Az igazolás eredetiségét bizonyító azonosító.

c) Az igazolás lejáratának időpontja.

d) A következő szöveg:

„A (vállalat) által a 2320/97/EK tanácsi rendelet alapján kiállított gyártmányigazolás a xxxx kiegészítő TARIC-kód alá sorolt egyes varrat nélküli acélcsövek az Európai Közösségbe irányuló kivitelére."

e) A vállalat neve és teljes címe, és adott esetben az azonosítószám, mint például a részvénytársaságok nemzeti cégbejegyzési száma.

f) A vállalat az árukat importáló Közösségen belüli ügyfelének neve és teljes címe, *vagy* az árukat exportáló, a Közösségen kívüli független kereskedő neve és teljes címe.

g) Azoknak a vállalati számláknak a száma, amelyekre a gyártmányigazolás vonatkozik.

h) Az áruk pontos megnevezése, amely tartalmazza:

– a terméket megfelelően azonosító termékmegnevezést, amely megegyezik a számlán szereplő termékmegnevezéssel,

– a KN-kódot,

– a mennyiséget (tonnában).

i) A vállalat az igazolást kiállító tisztviselőjének neve, és a következő, aláírással ellátott nyilatkozat:

„Alulírott igazolom, hogy az ezen az igazoláson szereplő, az Európai Közösségbe irányuló kivitelre szánt áruk értékesítése a (vállalat) által felajánlott kötelezettségvállalás hatályán belül és annak feltételei alapján, valamint a Bizottság által a 97/790/EK határozattal elfogadott kötelezettségvállalásban a dömpingellenes vám alóli mentességben részesülő, a Közösségbe irányuló behozatalra meghatározott mennyiségen belül történik. Kijelentem, hogy az ebben a nyilatkozatban megadott információk teljes körűek és megfelelnek a valóságnak."

j) A Közösség illetékes hatóságai részére fenntartott üres hely.

---

[1] A felajánlott és a Bizottság által elfogadott kötelezettségvállalás szerint az igazolás rovataiban szereplő információkat négy nyelven tüntetik fel: a termelő országa nyelvén, angolul, franciául és németül.